

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kolmas jaosto)

6 päivänä lokakuuta 2021 *

Oikeus tutustua asiakirjoihin – Päätös 2004/258/EY – Banco Popular Españolia koskevan kriisinratkaisumääräyksen antamiseen liittyvät asiakirjat – Asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden osittainen epääminen – EKP:n päätöksentekolimissä tapahtuneen asioiden käsittelyn luottamuksellisuutta koskeva poikkeus – Asiakirjat, joista ilmenee EKP:n päätöksentekolimissä tapahtuneen asioiden käsittelyn tulos – Perusteluvollisuus – Unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikan suojaa koskeva poikkeus – Unionin tai jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauden suojaa koskeva poikkeus – Unionin oikeuden perusteella suojattujen tietojen luottamuksellisuuden suojaa koskeva poikkeus – Luottamuksellisten tietojen käsite – Yleinen luottamuksellisuusolettama – Salassapitovollisuutta koskevat poikkeukset – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla

Asiassa T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat R. Vallina Hoset ja E. Galán Burgos,

kantajana,

vastaan

Euroopan keskuspankki (EKP), asiamiehinään T. Filipova, D. Báez Seara ja F. von Lindeiner, avustajanaan asianajaja M. Kottmann,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar ja A. Steiblyté,

ja

Banco Santander SA, kotipaikka Santander (Espanja), edustajinaan asianajajat J. Rodríguez Cárcamo ja A. Rodríguez Conde,

väliintulijoina,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan keskuspankin 7.11.2017 tekemät päätökset LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 ja LS/MD/17/419, joilla evättiin oikeus tutustua kokonaisuudessaan tiettyihin asiakirjoihin, jotka liittyvät Banco Popular Español SA:ta koskevan kriisinratkaisumääräyksen antamiseen,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A.M. Collins sekä tuomarit V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere (esittelevä tuomari) ja G. Steinfatt,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Juhász-Tóth,

ottaen huomioon käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 4.3.2021 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

I Asian tausta

Banco Popular Español SA:n asettaminen kriisinratkaisuun

- 1 Banco Popular Español SA (jäljempänä Banco Popular) oli Espanjaan sijoittautunut luottolaitos, joka oli Euroopan keskuspankin (jäljempänä EKP) suorassa valvonnassa luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) mukaisesti.
- 2 EKP laati 6.6.2017 yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1) 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa kuultuaan arvioinnin siitä, oliko Banco Popular kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa (jäljempänä FOLTF-arviointi).
- 3 Samana päivänä Banco Popularin hallintoneuvosto ilmoitti EKP:lle, että se oli tullut siihen tulokseen, että pankki oli todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.
- 4 Edelleen samana päivänä EKP toimitti FOLTF-arvioinnin lopullisen version asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvostolle ja Euroopan komissiolle.
- 5 FOLTF-arvioinnissa EKP totesi, että Banco Popularin maksuvalmiustilanne oli viime kuukausina merkittävästi heikentynyt, mikä johtui lähinnä sen talletuspohjan huomattavasta supistumisesta.

- 6 Kun otettiin huomioon erityisesti Banco Popularin liialliset talletusten ulosvirtaukset, nopea maksuvalmiuden menetys ja kykenemättömyys tuottaa itselleen muuta likviditeettiä, EKP katsoi, että Banco Popularin voitiin objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida olevan lähitulevaisuudessa todennäköisesti kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuitaan eräpäivään mennessä. EKP päätteli tästä, että Banco Popularin oli katsottava olevan kykenemätön tai ainakin todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa lähitulevaisuudessa asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 7 Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa tehtiin 7.6.2017 päätös SRB/EES/2017/08 Banco Popularia koskevan kriisinratkaisumääräyksen antamisesta asetuksen N:o 806/2014 perusteella (jäljempänä kriisinratkaisumääräys). Kriisinratkaisumääräys oli osoitettu Fondo de Reestructuración Ordenada Bancarialle (pankkien hallitun rakenneuudistuksen rahasto, FROB, Espanja).
- 8 Ennen kriisinratkaisumääräyksen antamista Banco Popularista tehtiin asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan mukainen arvostus. Arvostukseen sisältyivät 5.6.2017 päivätty ensimmäinen arvostusraportti, jonka oli laatinut kriisinratkaisuneuvosto asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja 6.6.2017 päivätty toinen arvostusraportti, jonka oli laatinut riippumaton asiantuntija asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Nämä kaksi arvostusraporttia ovat kriisinratkaisumääräyksen liitteessä.
- 9 Koska kriisinratkaisuneuvosto katsoi, että asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyivät, se päätti asettaa Banco Popularin kriisinratkaisumenettelyyn. Kriisinratkaisuneuvosto totesi näin ollen ensinnäkin, että Banco Popular oli tilanteessa, jossa se oli kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, toiseksi, ettei Banco Popularin kykenemättömyys jatkaa toimintaansa ollut estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, ja kolmanneksi, että kriisinratkaisutoimi, jossa käytetään kriisinratkaisuvälineenä Banco Popularin liiketoiminnan myyntiä, oli yleisen edun kannalta välttämätön.
- 10 Liiketoiminta myytiin siirtämällä Banco Popularin osakkeet Banco Santander SA:lle vapaina ja kolmansien oikeuksien tai etuoikeuksien niitä rasittamatta vastikkeena yhden euron suuruisen kauppahinnan maksamisesta.
- 11 Komissio teki 7.6.2017 päätöksen (EU) 2017/1246 Banco Popularia koskevan kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisestä (EUVL 2017, L 178, s. 15) ja antoi sen tiedoksi kriisinratkaisuneuvostolle.
- 12 Samana päivänä FROB hyväksyi kriisinratkaisumääräyksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetuksen N:o 806/2014 29 artiklan mukaisesti.
- 13 Kriisinratkaisuneuvosto julkaisi verkkosivustollaan ilmoituksen, jossa esitettiin yhteenveto kriisinratkaisumääräyksen vaikutuksista. Lisäksi kriisinratkaisumääräyksestä julkaistiin 11.7.2017 lyhyt tiedonanto Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2017, C 222, s. 3). Tiedonannossa mainitaan, että kriisinratkaisumääräyksestä on saatavilla lisätietoja kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla, ja annetaan linkki näihin tietoihin, mukaan lukien kriisinratkaisumääräyksen ei-luottamukselliseen versioon. Komission päätös 2017/1246 julkaistiin samana päivänä Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2017, L 178, s. 15).

- 14 Kantaja Aeris Invest Sàrl nosti kriisinratkaisumääräyksestä kumoamiskanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.9.2017 jättämällä kennekirjelmällä. Kanne rekisteröitiin asianumerolla T-628/17. Lisäksi kantaja nosti 10.10.2017 kriisinratkaisuneuvostoa vastaan sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen, jossa vaadittiin korvausta kriisinratkaisumääräyksen antamisesta väitetyistä aiheutuneista vahingoista. Tämä kanne rekisteröitiin asianumerolla T-714/17.

Kantajen esittämät asiakirjoihin tutustumista koskevat hakemukset

- 15 Kantajalla oli omistuksessaan Banco Popularin osakkeita ennen kriisinratkaisumääräyksen antamista.
- 16 Kantaja esitti 19.6.2017–2.8.2017 EKP:lle kolme asiakirjoihin tutustumista koskevaa hakemusta Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen 2004/258/EY (EUVL 2004, L 80, s. 42), sellaisena kuin se on muutettuna yhtäältä 9.5.2011 tehdyllä Euroopan keskuspankin päätöksellä 2011/342/EU (EUVL 2011, L 158, s. 37) ja toisaalta 21.1.2015 tehdyllä Euroopan keskuspankin päätöksellä (EU) 2015/529 (EUVL 2015, L 84, s. 64), 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja kaksi vastaavaa hakemusta Banco de Espanñalle (Espanjan pankki, Espanja; jäljempänä Espanjan pankki). Espanjan pankille osoitetut hakemukset, jotka kumpikin koskivat EKP:n laatimia tai tämän hallussa olevia asiakirjoja, toimitettiin päätöksen 2004/258 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti EKP:lle.
- 17 Vastauksena kantajan esittämiin asiakirjoihin tutustumista koskeviin hakemuksiin EKP teki neljä päätöstä eli 11.8.2017 päivätyn päätöksen LS/PT/2017/66, 30.8.2017 päivätyn päätöksen LS/PT/2017/77, 31.8.2017 päivätyn päätöksen LS/PT/2017/71 ja 1.9.2017 päivätyn päätöksen LS/PT/2017/74.
- 18 Näiden päätösten jälkeen kantaja esitti EKP:n johtokunnalle päätöksen 2004/258 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhden ainoan uudistetun hakemuksen (jäljempänä uudistettu hakemus), johon olivat koottuina kaikki asiakirjat, joihin se pyysi saada tutustua kokonaisuudessaan ja joita edellä 17 kohdassa mainitut EKP:n päätökset koskivat.
- 19 Kantaja pyysi saada tutustua erityisesti seuraaviin tietoihin:
- asiakirjoista poistetut tiedot, jotka koskivat hätärahoituksena annettavan maksuvalmiusavun (jäljempänä hätärahoitus) enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää, Banco Popularin antamia vakuuksia, joita vastaan hätärahoitus on myönnetty (jäljempänä annetut vakuudet), likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta;
 - FOLTF-arviointi;
 - Espanjan pankin asiakirjat, joista ilmenevät Banco Popularin talletusten päivittäiset (positiiviset tai negatiiviset) saldot eli sekä nostot että panot 1.1.2017–6.6.2017, ja asiakirjat, joihin nämä tiedot sisältyvät kokonaan tai osittain;
 - Espanjan pankin asiakirjat, joista ilmenevät ensinnäkin Banco Popularin talletusten keskimääräiset (positiiviset tai negatiiviset) saldot eli sekä nostot että panot 1.1.2017–23.5.2017 ja toiseksi Banco Popularin nostojen päivittäiset (positiiviset tai negatiiviset) saldot 1.1.2017–23.5.2017;

- Banco Popularin EKP:lle ja Espanjan pankille yhteisen valvontamekanismin (SSM) puitteissa 1. –6.6.2017 toimittamat asiakirjat, jotka koskevat kriisinratkaisumääräyksen antamista kriisinratkaisuneuvostossa, ja erityisesti Banco Popularin 6.6.2017 EKP:lle lähettämät kirjeet ja toissijaisesti kirje, jonka Banco Popular välitti EKP:lle 6.6.2017.
- 20 EKP vastasi uudistettuun hakemukseen 7.11.2017 tekemillään kolmella päätöksellä (jäljempänä riidanalaiset päätökset).
- 21 7.11.2017 tekemällään päätöksellä LS/MD/17/405 (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) EKP epäsi oikeuden tutustua edellä 19 kohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa yksilöityihin tietoihin. EKP:n mukaan kyseiset tiedot sisältävää asiakirjaa koski päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yleinen luottamuksellisuusolettama, joka suojaa unionin oikeuden perusteella suojattujen tietojen luottamuksellisuutta.
- 22 Tältä osin EKP totesi, että se kerää suorassa valvonnassaan olevilta luottolaitoksilta talletustietoja kunkin raportointijakson päättämispäivänä jatkuvan valvontansa yhteydessä. Tämä valvonta ei tavallisesti kata luottolaitoksen talletusten päivittäisiin (positiivisiin tai negatiivisiin) saldoihin eli nostoihin ja panoihin eikä LCR-suhdelukuun liittyviä tietoja. Banco Popularin tapauksessa EKP alkoi kuitenkin poikkeuksellisesti kerätä näitä tietoja 3.4.2017 alkaen.
- 23 EKP:n mukaan se laati nämä tiedot sisältävän asiakirjan valvontatehtävänsä yhteydessä, ja kyseisen asiakirjan sisältö otettiin huomioon FOLTF-arviointia valmisteltaessa. Hakemuksen kohteena oleva asiakirja kuuluu siten Banco Popularin jatkuvaa valvontaa ja FOLTF-arviointimenettelyä koskeviin hallinnollisiin asiakirja-aineistoihin.
- 24 Näin ollen hakemuksen kohteena olevaa asiakirjaa koskee salassapitovelvoite, josta säädetään asetuksen N:o 1024/2013 27 artiklassa, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338) 53 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) 84 artiklassa. EKP:n mukaan sen sisältämien tietojen ilmaiseminen olisi voinut vahingoittaa paitsi Banco Popularia myös pankkijärjestelmää yleisesti, koska pankit eivät olisi enää voineet luottaa siihen, että niiden luovuttamat tiedot pysyvät luottamuksellisina.
- 25 7.11.2017 tekemässään päätöksessä LS/MD/17/406 (jäljempänä toinen riidanalainen päätös) EKP epäsi oikeuden tutustua edellä 19 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa yksilöityihin tietoihin. Nämä tiedot oli poistettu asiakirjoista siinä yhteydessä, kun EKP oli antanut kantajalle oikeuden tutustua niiden tiettyihin osiin kantajan ensimmäisen asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen perusteella. Tämä osittainen tutustumisoikeus koski seuraavia neljää asiakirjaa:
- Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämä kirje, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”;

- Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämä seurantakirje, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”;
 - EKP:n johtokunnan 5.6.2017 EKP:n neuvostolle esittämä ehdotus, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from Banco de España”;
 - teleneuvotteluna 5.6.2017 pidetyn EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirja.
- 26 EKP katsoi, ettei kantajalle voitu antaa oikeutta tutustua näihin asiakirjoihin kokonaisuudessaan useista syistä. Ensinnäkin se totesi, että näiden asiakirjojen sisältämiin hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskeviin tietoihin sovelletaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, joka koskee EKP:n päätöksentekovelinten asioiden käsittelyn luottamuksellisuuteen sovellettavaa yleisen edun suojaa, kyseisen päätöksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa, joka koskee unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaan sovellettavaa yleisen edun suojaa, ja kyseisen päätöksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan seitsemännessä luetelmakohdassa, joka koskee unionin tai jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauteen sovellettavaa yleisen edun suojaa, säädettyjä poikkeuksia. Toiseksi hakemuksen kohteena oleviin, annettuja vakuuksia koskeviin asiakirjoihin sisältyviä tietoja suojataan EKP:n mukaan myös päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyllä poikkeuksella, joka koskee tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa. Kolmanneksi EKP katsoi, että Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevia tietoja suojataan poikkeuksilla, joista säädetään yhtäältä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, joka koskee sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, joiden luottamuksellisuutta suojellaan unionin lainsäädännön perusteella, ja toisaalta kyseisen päätöksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, joka koskee tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa.
- 27 Hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskevista tiedoista EKP totesi, että näiden tietojen luovuttaminen voisi tosiasiallisesti heikentää erityisesti rahapolitiikkaa ja rahoitusvakautta, koska harkintavalta, jota kansalliset keskuspankit käyttävät ratkaistessaan tilapäisiä likviditeettiongelmia, on välttämätön osa rahoitusvakautta ja rahapolitiikan tehokkuuden perusedellytys.
- 28 EKP:n mukaan Banco Popularin asettaminen kriisinratkaisuun heikensi Espanjan rahoitusmarkkinoita entisestään siltä osin kuin oli kyse mahdollisista samankaltaisista tapauksista. Markkinoiden luottamus erityisesti pieniä rahoituslaitoksia kohtaan horjui. Hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskevien tietojen ilmaiseminen olisi voinut laukaista jännitteitä suhteessa rahoituslaitoksiin tai johtaa perusteettomaan spekulointiin Banco Santanderin tilanteesta. Koska rahoitusmarkkinat ovat vahvasti kytköksissä toisiinsa, Espanjassa ilmenneet negatiiviset vaikutukset olisivat voineet kertautua muissa jäsenvaltioissa, mikä olisi lopulta voinut vaikuttaa haitallisesti unionin rahoitusvakauteen.
- 29 Lisäksi EKP totesi, että hätärahoituksen enimmäismäärän ja Banco Popularille tosiasiallisesti myönnetyn hätärahoituksen määrän ilmaiseminen voisi tulevaisuudessa vähentää kansallisten keskuspankkien valmiutta mukauttaa hätärahoitusta joustavasti kunkin yksittäistapauksen olosuhteisiin. Lisäksi näiden tietojen ilmaiseminen voisi luoda odotuksen siitä, että kansalliset keskuspankit ja EKP toimivat aina samalla tavalla, myös tilanteissa, joissa tällainen ratkaisu ei ole perusteltu.

- 30 Annetuista vakuuksista EKP lähinnä korosti, että näiden tietojen ilmaiseminen heikentäisi hätärahoituksen tehokkuutta rahoitusvakautta ylläpitävänä välineenä. EKP:n mukaan pankit eivät välttämättä hakisi hätärahoitusta ajoissa, jos annettuja vakuuksia koskevat tiedot julkistettaisiin. Näiden tietojen jälkikäteinenkin ilmaiseminen voisi vähentää kansallisten keskuspankkien valmiutta ottaa joustavasti huomioon monenlaisia mahdollisia varoja, koska tietoisuus niiden aikaisemmin suosimasta lähestymistavasta loisi odotuksia siitä, minkä tyyppisiä vakuuksia ne voivat tulevaisuudessa hyväksyä. Tämä vähentäisi mahdollisuuksia reagoida tehokkaasti tuleviin likviditeettiongelmiiin ja heikentäisi hätärahoituksen tehokkuutta rahoitusvakautta ylläpitävänä välineenä.
- 31 Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevista tiedoista EKP totesi, että ne kuuluvat vakavaraisuusvalvontaan ja niitä suojataan siten vakavaraisuusvalvonnan alalla sovellettavilla salassapitoa ja luottamuksellisuutta koskevilla säännöillä, jotka vahvistetaan asetuksen N:o 1024/2013 27 artiklassa, luettuna yhdessä direktiivin 2013/36 53 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa. EKP:n mukaan näiden tietojen ilmaiseminen aiheuttaisi markkinatoimijoiden keskuudessa spekulointia Banco Santanderin likviditeettitilanteesta ja sen rahoitustarpeista, mikä loisi perusteettomia rahoituspaineita. Kyseisten tietojen ilmaisemisella saatettaisiin siten vahingoittaa yhtäältä yleistä etua, siltä osin kuin oli kyse Espanjan ja koko unionin rahoitusjärjestelmän vakaudesta, ja toisaalta Banco Santanderin taloudellisia etuja.
- 32 Lopuksi EKP totesi, että sen käsityksen mukaan mikään ylivoimainen yleinen etu ei velvoittanut jättämään soveltamatta päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta. EKP katsoi, että etu, johon kantaja käsiteltävässä tapauksessa vetosi, eli sen asema entisenä osakkeenomistajana, oli yksityinen etu, joka ei voinut ylittää kyseisellä säännöksellä suojattua yleistä etua.
- 33 7.11.2017 tekemällään päätöksellä LS/MD/17/419 (jäljempänä kolmas riidanalainen päätös) EKP epäsi oikeuden tutustua edellä 19 kohdan toisessa ja viidennessä luetelmakohdassa yksilöityihin asiakirjoihin. EKP katsoi, että näihin asiakirjoihin sovelletaan yleistä luottamuksellisuusolettamaa, joka perustuu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, joka koskee unionin oikeuden perusteella suojattujen tietojen luottamuksellisuuden suojaa, ja kyseisen päätöksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, joka koskee tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa, säädettyihin poikkeuksiin.
- 34 FOLTF-arvioinnin ja Banco Popularin toimittaman asiakirja-aineiston kokonaisista versioista eli Banco Popularin pääomasta ja likviditeetistä, sen toimilupaedellytyksiä koskevista tiedoista ja Banco Popularin 1.–6.6.2017 EKP:lle toimittamista ilmoituksista EKP totesi, että nämä asiakirjat kuuluvat jatkuvaa vakavaraisuusvalvontaa ja FOLTF-arviointimenettelyä koskeviin hallinnollisiin asiakirja-aineistoihin.
- 35 Koska nämä hallinnolliset asiakirja-aineistot liittyvät EKP:n vakavaraisuusvalvonnasta vastaavana viranomaisena hoitamiin tehtäviin, niihin sovelletaan tällä alalla noudatettavia salassapitovelvollisuutta ja luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä, jotka vahvistetaan asetuksen N:o 1024/2013 27 artiklassa, direktiivin 2013/36 53 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa ja direktiivin 2014/59 84 artiklassa.

- 36 EKP:n mukaan tietojen ilmaiseminen hakemuksen kohteena olevista asiakirjoista voisi vahingoittaa paitsi kyseistä luottolaitosta myös pankkijärjestelmää yleisesti, koska pankit eivät voisi enää luottaa siihen, että niiden EKP:lle vakavaraisuusvalvontaa varten toimittamat tiedot pysyvät luottamuksellisina.
- 37 Salassapitoa ja luottamuksellisuutta koskevissa säännöissä sallitaan luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen ainoastaan sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voida tunnistaa kyseistä luottolaitosta. Näiden sääntöjen soveltaminen jatkuu, vaikka luottolaitos asetettaisiin kriisinratkaisuun.
- 38 Tämän jälkeen EKP totesi, että hakemuksen kohteena olevat asiakirjat sisälsivät myös Banco Popularin markkina-asemaa ja sen varoja ja velkoja koskevia tietoja, joiden ilmaiseminen olisi voinut vahingoittaa Banco Popularin ja sen emoyhtiön Banco Santanderin taloudellisia etuja. EKP katsoi erityisesti, että senkaltaiset tiedot kuin arviot Banco Popularin likviditeetin vaikutuksista sen tytäryhtiön Banco Popular Portugalin rahoitukseen ja operatiiviseen rakenteeseen olivat liiketaloudellisesti arkaluonteisia ja voisivat johtaa perusteettomiin spekulointeihin konsernin taloudellisesta tilanteesta ja likviditeetistä.
- 39 Lopuksi EKP totesi, että sen käsityksen mukaan mikään ylivoimainen yleinen etu ei velvoittanut sitä jättämään soveltamatta päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa säädettyä poikkeusta. Se katsoi, että etu, johon kantaja käsiteltävässä asiassa vetosi, eli sen asema entisenä osakkeenomistajana, oli yksityinen etu, joka ei voinut ylittää kyseisellä säännöksellä suojattua yleistä etua.

II Kanteen nostamisen jälkeiset tosiseikat

- 40 Useiden entisten osakkeenomistajien, mukaan lukien kantajan, ja Banco Popularin velkojien valitettua kriisinratkaisuneuvoston valituslautakuntaan kriisinratkaisuneuvosto julkaisi verkkosivustollaan tiettyjä Banco Popularin kriisinratkaisua koskevia asiakirjoja.
- 41 Kantaja nosti 28.11.2017 tehdystä kriisinratkaisuneuvoston valituslautakunnan päätöksestä kumoamiskanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.2.2018 jättämällä kannekirjelmällä, joka rekisteröitiin asianumerolla T-62/18.
- 42 Lisäksi kantaja nosti 18.7.2018 kumoamiskanteen 8.5.2018 tehdystä EKP:n päätöksestä LS/MD/18/141, jolla EKP epäsi oikeuden tutustua tiettyihin muihin Banco Popularin kriisinratkaisuun liittyviin asiakirjoihin, joita nyt käsiteltävä kanne ei koske. Kanne rekisteröitiin asianumerolla T-442/18.
- 43 Deloitte toimitti 14.6.2018 kriisinratkaisuneuvostolle raportin laatimastaan arvostuksesta, jonka tarkoituksena oli määrittää, olisiko osakkeenomistajia ja velkoja kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 16–18 kohdassa tarkoitettulla tavalla (jäljempänä arviointi 3).
- 44 Kriisinratkaisuneuvosto julkaisi 6.8.2018 verkkosivustollaan 2.8.2018 antamansa tiedoksiannon, joka koski sen alustavaa päätöstä SRB/EES/2018/132 siitä, onko sellaisille osakkeenomistajille ja velkojille tarpeen myöntää korvaus, joihin Banco Popular Español SA:ta koskevat kriisinratkaisutoimet ovat vaikuttaneet, ja menettelyn käynnistämistä oikeudesta tulla kuulluksi,

sekä arvioinnin 3 ei-luottamuksellisen version. Kriisinratkaisuneuvoston 2.8.2018 antamaa tiedoksiantoa koskeva ilmoitus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.8.2018 (EUVL 2018, C 277I, s. 1).

45 Kriisinratkaisuneuvosto teki 17.3.2020 päätöksen SRB/EES/2020/52 siitä, oliko osakkeenomistajille ja velkojille, joihin Banco Popularia koskevat kriisinratkaisutoimet olivat vaikuttaneet, tarpeen myöntää korvausta. Tässä verkkosivustollaan julkaisemassaan päätöksessä kriisinratkaisuneuvosto määräsi, että osakkeenomistajat ja velkojat, joihin Banco Popularia koskevat kriisinratkaisutoimet olivat vaikuttaneet, eivät olleet oikeutettuja yhteisestä kriisinratkaisurahastosta asetuksen N:o 806/2014 76 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaiseen korvaukseen. Tätä päätöstä koskeva tiedonanto julkaistiin 20.3.2020 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2020, C 91, s. 2).

III Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

46 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.12.2017 jättämällään kannekirjelmällä.

47 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämällään erillisellä asiakirjalla, että asia käsiteltäisiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 152 artiklassa tarkoitettussa nopeutetussa menettelyssä. EKP esitti huomautuksensa tästä pyynnöstä määräajassa. Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) hylkäsi nopeutettua menettelyä koskevan hakemuksen 26.1.2018 tekemällään päätöksellä.

48 Banco Popular ja Banco Santander toimittivat 6.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen EKP:n vaatimuksia.

49 Komissio toimitti 11.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen EKP:n vaatimuksia.

50 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 17.7.2018 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen. Komissio toimitti väliintulokirjelmänsä ja asianosaiset esittivät huomautuksensa kyseisestä kirjelmästä määräajassa.

51 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi Banco Santanderin ja Banco Popularin väliintulohakemukset 27.7.2018 antamallaan määräyksillä. Ne toimittivat väliintulokirjelmänsä ja asianosaiset esittivät huomautuksensa kyseisistä kirjelmistä määräajassa.

52 Banco Santander ilmoitti unionin yleiselle tuomioistuimelle tämän kirjaamoon 30.10.2018 toimittamallaan kirjelmällä, että siitä oli tullut Banco Popularin yleisseuraannon saaja 28.9.2018 alkaen ja että Banco Popularin väliintulo peruutetaan.

53 Kantaja esitti määräajassa huomautuksensa Banco Popularin väliintulon peruuttamisesta. EKP ja komissio eivät kumpikaan esittäneet huomautuksia siitä.

- 54 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja poisti Banco Popularin väliintulon rekisteristä 5.2.2019 antamallaan määräyksellä ja päätti, että Banco Santander vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajalle Banco Popularin väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Lisäksi se päätti, että EKP ja komissio vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 55 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan 1.8.2019 tekemällä päätöksellä ja asianosaisten kuulemisen jälkeen asioiden käsittelyä lykättiin työjärjestyksen 69 artiklan b alakohdan mukaisesti siihen asti, kunnes asiassa, jossa annettiin 19.12.2019 tuomio EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), olisi tehty lopullinen päätös.
- 56 Unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja esittelevä tuomari määrättiin kolmanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.
- 57 Unionin tuomioistuin antoi 19.12.2019 tuomion EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Näin ollen käsiteltävän asian käsittelyä jatkettiin.
- 58 Työjärjestyksen 89 artiklassa tarkoitettujen prosessinjohtotoimien yhteydessä kehoitettiin yhtäältä kantajaa esittämään näkemyksensä siitä, mitä päätelmiä 19.12.2019 annetusta tuomiosta EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) on sen mielestä tehtävä käsiteltävässä asiassa, ja toisaalta EKP:tä ja väliintulijoita esittämään huomautuksensa kantajan vastauksesta.
- 59 Työjärjestyksen 89 artiklassa tarkoitettujen prosessinjohtotoimien yhteydessä kantajaa, EKP:tä ja komissiota kehoitettiin vastaamaan kirjallisesti unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin. Nämä vastasivat niihin määräajassa.
- 60 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi asian selvittämistoimista 27.11.2020 antamallaan määräyksellä yhtäältä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan ensimmäisen kohdan ja toisaalta työjärjestyksen 91 artiklan c alakohdan ja 104 artiklan perusteella EKP:n toimittamaan sille asiakirjat, joihin tutustuminen oli evätty riidanalaisilla päätöksillä.
- 61 Unionin yleinen tuomioistuin päätti kolmannen jaoston ehdotuksesta siirtää asian työjärjestyksen 28 artiklan nojalla laajennetulle ratkaisukokoonpanolle.
- 62 Banco Santander ilmoitti 12.2.2021 päivätyllä kirjeellä, etteivät sen edustajat voineet covid-19-epidemiaan liittyvän terveyskriisin vuoksi matkustaa Luxemburgiin suullista käsittelyä varten, ja pyysi saada osallistua suulliseen käsittelyyn videokonferenssin välityksellä. Laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja päätti 17.2.2021 hyväksyä Banco Santanderin pyynnön.
- 63 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 4.3.2021 pidetyssä istunnossa.
- 64 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaiset päätökset
 - velvoittaa EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 65 EKP vaatii komission ja Banco Santanderin tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

IV Oikeudellinen arviointi

- 66 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että riidanalaisissa päätöksissä EKP rikkoi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa. Toisen kanneperusteensa yhteydessä kantaja väittää, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP rikkoi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaan toista ja seitsemännettä luetelmakohtaa. Kolmannessa kanneperusteessa vaaditaan toisen ja kolmannen riidanalaisen päätöksen kumoamista sillä perusteella, että niissä rikotaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa. Neljäs kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan rikkomiseen. Viidennessä kanneperusteessa, joka esitettiin ensimmäisen kerran kantajan komission ja Banco Santanderin väliintulokirjelmistä esittämässä huomautuksessa, kantaja väittää, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä laiminlyödään perusteluvollisuutta siltä osin kuin on kyse päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaan ensimmäisen luetelmakohtaan soveltamisesta.
- 67 Ennen kantajan esittämien viiden kanneperusteen tutkimista on selvítettävä, onko riidan kohde edelleen sama ja onko kantajalla edelleen oikeussuojan tarve.
- 68 Sen jälkeen on tutkittava toisen riidanalaisen päätöksen sanamuoto. Tämän analyysin perusteella ensimmäisessä vaiheessa on käsiteltävä viides ja toinen kanneperuste. Toisessa vaiheessa on tutkittava ensimmäinen ja tarvittaessa kolmas kanneperuste ja viimeisenä neljäs kanneperuste.

A Riidan kohde ja kantajan oikeussuojan tarve

- 69 Väliintulokirjelmässään Banco Santander kiinnittää unionin yleisen tuomioistuimen huomiota siihen, että käsiteltävän kanteen nostamisen jälkeen tietyt asiakirjat on suurelta osin julkaistu tai ne aiotaan pian julkaista kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla tämän valituslautakunnan päätösten johdosta (ks. tästä edellä 40 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Banco Santander katsoo, että tämän seurauksena kanne on menettänyt tarkoituksensa.
- 70 EKP ja kantaja kiistävät Banco Santanderin väitteet.
- 71 Kuten Banco Santander perustellusti toteaa, on jo katsottu, että väliintulijalla ei ole oikeutta esittää itsenäistä oikeudenkäyntiväitettä ja ettei unionin yleisen tuomioistuimen ole näin ollen tarpeen tarkastella perusteita, joihin yksinomaan väliintulijat ovat vedonneet ja jotka eivät ole ehdottomia prosessinedellytyksiä (tuomio 24.3.1993, CIRFS ym. v. komissio, C-313/90, EU:C:1993:111, 22 kohta ja tuomio 13.12.2018, Post Bank Iran v. neuvosto, T-559/15, EU:T:2018:948, 63 kohta).
- 72 Jos unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin toteaa työjärjestyksensä 131 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että kanne on menettänyt tarkoituksensa eikä lausunnon antamiseen ole enää aihetta, se voi omasta aloitteestaan esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja asianosaisia kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

- 73 Kuten vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, kantajan oikeussuojan tarpeen on kanteen kohteen kannalta oltava olemassa kannetta nostettaessa, tai muuten kanne jätetään tutkimatta. Tämän oikeudenkäynnin kohteen on oikeussuojan tarpeen tavoin oltava olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka, mikä edellyttää sitä, että kanteen lopputulos voi tuottaa kantajalle etua, tai muuten lausunnon antaminen asiassa raukeaa (ks. tuomio 21.1.2021, Leino-Sandberg v. parlamentti, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 74 Yhtäältä on todettava riidan kohteesta, että unionin tuomioistuin on muistuttanut 21.1.2021 antamansa tuomion Leino-Sandberg v. parlamentti (C-761/18 P, EU:C:2021:52) 33 kohdassa, että kun kyse on oikeudesta tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin, riidan kohde säilyy niin kauan kuin kyseinen toimielin ei ole muodollisesti peruuttanut päätöstä, jolla se epäsi oikeuden tutustua pyydettyyn asiakirjaan, vaikka kolmas osapuoli olisikin jo luovuttanut pyydetyn asiakirjan.
- 75 Koska EKP ei ole muodollisesti peruuttanut riidanalaisia päätöksiä, käsiteltävän kanteen kohde on säilynyt.
- 76 Toisaalta on todettava kantajan oikeussuojan tarpeesta, että Banco Popularin kriisiratkaisumenettelyyn liittyvät asiakirjat, jotka on julkaistu kokonaan tai osittain kriisiratkaisuneuvoston verkkosivustolla, ovat seuraavat: ensinnäkin kriisiratkaisumääräys; toiseksi 5.6.2017 päivätty ensimmäinen arviointiraportti, jonka kriisiratkaisuneuvosto laati asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti; kolmanneksi 6.6.2017 päivätty toinen arviointiraportti, jonka riippumaton asiantuntija laati asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 10 kohdan mukaisesti; neljänneksi vuonna 2016 laadittu kriisiratkaisusuunnitelma; viidenneksi 6.6.2017 päivätty myyntiä koskeva kirje; kuudenneksi 3.6.2017 tehty kriisiratkaisuneuvoston päätös aloittaa Banco Popularin myyntimenettely; seitsemänneksi saatekirjelmä 3.6.2017 tehtyyn kriisiratkaisuneuvoston päätökseen aloittaa Banco Popularin myyntimenettely; kahdeksanneksi arviointi 3; yhdeksänneksi 2.8.2018 päivätty kriisiratkaisuneuvoston lausunto, joka koskee sen alustavaa päätöstä siitä, onko sellaisille osakkeenomistajille ja velkojille tarpeen myöntää korvaus, joihin Banco Popularia koskevat kriisiratkaisutoimet ovat vaikuttaneet, ja menettelyn käynnistämistä oikeudesta tulla kuulluksi; kymmenenneksi raportti velkoihin liittyvistä tiedoista vuodelta 2017; yhdenneksitoista kriittisistä toiminnoista vuonna 2017 laadittu raportti ja kahdenneksitoista tietyt Banco Popularin puolesta yksityisen myyntimenettelyn yhteydessä vastaanotetut asiakirjat.
- 77 On todettava, että edellä 76 kohdassa mainittuihin asiakirjoihin eivät sisälly käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat asiakirjat, sellaisina kuin ne mainittiin edellä 21–25 ja 33 kohdassa, minkä kantaja vahvisti sekä kirjallisesti että istunnossa.
- 78 Unionin tuomioistuin on joka tapauksessa todennut, että tilanteessa, jossa kantaja on saanut tutustua ainoastaan kolmannen ilmaisemaan riidanalaiseen asiakirjaan ja jossa toimielin yhä epää häneltä oikeuden tutustua hakemuksen kohteena olevaan asiakirjaan, ei voida katsoa, että kantaja olisi saanut oikeuden tutustua kyseiseen asiakirjaan tai että se olisi näin ollen menettänyt intressin vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista pelkästään tämän ilmaisemisen seurauksena. Päinvastoin tällaisessa tilanteessa kantajalla säilyy todellinen intressi saada tutustua todistusvoimaiseksi saatettuun versioon pyydetystä asiakirjasta, millä taataan se, että kyseinen toimielin on asiakirjan laatija ja että tässä asiakirjassa ilmaistaan sen virallinen kanta (ks. vastaavasti tuomio 21.1.2021, Leino-Sandberg v. parlamentti, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 48 kohta).

79 Koska EKP vahvisti istunnossa, ettei se ole antanut hakemuksen kohteena olevia asiakirjoja tutustuttavaksi käsiteltävän kanteen nostamisen jälkeen ja että se edelleenkin epäi oikeuden tutustua näihin asiakirjoihin, on todettava, että kantajalla säilyy oikeussuojan tarve käsiteltävässä asiassa.

B Toisen riidanalaisen päätöksen tulkinta

80 Aluksi on todettava, että yhteenveto, jonka EKP:n teki toisesta riidanalaisesta päätöksestä unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämässään kirjelmässä, on ristiriidassa jo kyseisen päätöksen sanamuodon kanssa. Tämä ristiriita koskee erityisesti sitä, mihin päätöksen 2004/258 säännöksiin EKP vetosi toisen riidanalaisen päätöksen yhteydessä perustellakseen sitä, että se epäsi oikeuden tutustua kyseisiin erityyppisiin tietoihin.

81 Ensimmäinen on korostettava, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutuu toisen riidanalaisen päätöksen sisältöä tulkittaessaan sen englanninkieliseen versioon. Toisen riidanalaisen päätöksen espanjankielisessä versiossa on nimittäin maininta ”Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)” [”Epävirallinen käännös (jos kieliversioiden välillä on eroja, englanninkielinen versio on ensisijainen)”]. Asianosaisten kesken on riidatonta, että todistusvoimaisena on pidettävä mainitun päätöksen englanninkielistä versiota.

82 Lisäksi on muistutettava, kuten edellä 25 kohdassa jo todettiin, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä evättiin osittain oikeus tutustua neljään asiakirjaan, jotka sisälsivät viiteen eri ryhmään kuuluvia tietoja, eli hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää, annettuja vakuuksia, Banco Popularin likviditeettitilannetta ja sen vakavaraisuussuhdetta koskevia tietoja. Näihin viiteen tietoryhmään sovelletaan toisessa riidanalaisessa päätöksessä viittä tutustumisoikeudesta tehtävää poikkeusta, joista kukin vastaa yhtä näistä tietoryhmistä.

83 Vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen EKP selitti, että sen käsityksen mukaan toinen riidanalainen päätös perustuu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin siltä osin kuin on kyse kustakin viidestä tietoryhmästä, joita ei annettu tutustuttavaksi (ks. edellä 82 kohta). EKP:n mukaan tämän tulkinnan vahvistaa vastineen liite B.1, joka sisältää taulukon, joka on erottamaton osa toista riidanalaisesta päätöksestä ja jossa mainitaan hakemuksen kohteena olevat asiakirjat ja EKP:n esittämät tutustumisoikeuden (osittaisen) epäämisen perusteet.

84 Vastauksena EKP:n väitteisiin kantaja totesi istunnossa, että se katsoi, että sen puolustautumisoikeuksia oli loukattu, koska yhtäältä vastineen liitettä B.1 ei toimitettu sille toisen riidanalaisen päätöksen mukana ja koska toisaalta toisen riidanalaisen päätöksen sanamuoto ei tukenut EKP:n näkemystä, jonka mukaan niihin viiteen tietoryhmään, joihin tutustuminen siltä evättiin, sovelletaan kaikkia päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

85 Ensimmäinen on todettava, että toisella riidanalaisella päätöksellä on tarkoitus vahvistaa 11.8.2017 tehty EKP:n päätös LS/PT/2017/66. Kyseisestä 11.8.2017 tehdystä päätöksestä ilmenee, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovellettiin ainoastaan hätärahoituksen

enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin, mutta että Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevien tietojen kohdalla näin ei ollut.

- 86 Toiseksi EKP toteaa toisen riidanalaisen päätöksen kohdassa ”Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE” (Tiedot BPE:n likviditeettitilanteesta ja vakavaraisuussuhteesta) seuraavaa: ”[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE” (”[u]udistetussa hakemuksessanne ette kiistä EKP:n päättelyä ettekä syitä, joilla se perusteli BPE:n likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevien tietojen ilmaisematta jättämistä”), ja että ”[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) (‘protected as such under Union law’) and the first indent of Article 4(2) (‘the commercial interests of a natural or legal person’) of Decision ECB/2004/3” (”[j]ohtokunta katsoo, että nämä tiedot on suojattu päätöksen EKP/2004/3 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa (‘sellaisten tietojen luottamuksellisuus, joiden luottamuksellisuutta suojellaan unionin lainsäädännön perusteella’) ja 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa (‘luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudelliset edut’)). Nämä lausumat eivät jätä epäilyksen sijaa siitä, että Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskeviin tietoihin ei sovelleta päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- 87 Kolmanneksi on todettava, että toisin kuin EKP väittää, minkään asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella ei voida katsoa, että EKP:n vastineen liite B.1 on toisen riidanalaisen päätöksen erottamaton osa.
- 88 Yhtäältä toisessa riidanalaisessa päätöksessä ei nimittäin viitata mihinkään sen mukana mahdollisesti olevaan liitteeseen. Toisaalta liitteeseen B.1 sisältyvä taulukko koskee kaikkia kolmea riidanalaisesta päätöstä eikä pelkästään toista riidanalaisesta päätöstä, joten on todennäköistä, että kyseinen liite on laadittu nyt käsiteltävää kannetta varten.
- 89 Nämä seikat huomioon ottaen on todettava, että toisin kuin EKP unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämässään kirjelmässä ja istunnon aikana väitti, toinen riidanalainen päätös ei perustu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin siltä osin kuin on kyse niistä viidestä tietoryhmästä, joihin tutustuminen evättiin. Erityisesti toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP ainoastaan epäsi oikeuden tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen, toisen ja seitsemännen luetelmakohdan perusteella. Oikeus tutustua annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin evättiin myös päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella. Siltä osin kuin kantajalta evättiin oikeus tutustua Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskeviin tietoihin, toinen riidanalainen päätös perustuu ainoastaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ja 4 artiklan 2 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan.

C Viides kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin siltä osin kuin on kyse päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamisesta toisessa riidanalaisessa päätöksessä

- 90 Komission ja Banco Santanderin väliintulokirjelmistä esittämässään huomautuksissa kantaja esitti kanneperusteen, jonka mukaan toisessa riidanalaisessa päätöksessä laiminlyötiin perusteluvollisuutta, koska EKP ei esitä siinä syitä, joiden vuoksi se katsoi yhtäältä, että hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin sovelletaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua poikkeusta, joka koskee EKP:n päätöksentekoa asioiden käsittelyn luottamuksellisuutta, ja toisaalta, että näiden tietojen ilmaiseminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti vaarantaa kyseisellä poikkeuksella suojatun intressin.
- 91 Kanteensa tueksi kantaja viittaa 26.4.2018 annettuun tuomioon Espírito Santo Financial (Portugal) v. EKP (T-251/15, ei julkaistu, EU:T:2018:234). Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että EKP oli laiminlyönyt perusteluvollisuutensa, kun se ei ollut yhtäältä selittänyt syitä, joiden vuoksi käsiteltävässä asiassa hakemuksen kohteena olevat asiakirjat kuuluivat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettun poikkeuksen soveltamisalaan, eikä toisaalta esittänyt perusteluja, joiden perusteella olisi voitu ymmärtää ja tarkistaa, miten hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen antaminen tutustuttavaksi olisi vahingoittanut suojattua etua.

1. Alustavat huomautukset

- 92 On todettava, että kantaja esitti perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskevan kanneperusteensa vasta menettelyn myöhäisessä vaiheessa eli komission ja Banco Santanderin väliintulokirjelmistä esittämässään huomautuksissa.
- 93 On kuitenkin syytä muistuttaa, että kumoamiskanteen yhteydessä kanneperuste, joka koskee toimen perustelujen puuttumista tai riittämättömyyttä, kohdistuu oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvaan seikkaan, jonka unionin tuomioistuimet voivat tutkia tai niiden on jopa tutkittava viran puolesta ja jonka asianomaiset voivat näin ollen esittää kaikissa oikeudenkäynnin vaiheissa (tuomio 20.2.1997, komissio v. Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, 25 kohta; tuomio 13.12.2001, Krupp Thyssen Stainless ja Acciai speciali Terni v. komissio, T-45/98 ja T-47/98, EU:T:2001:288, 125 kohta ja tuomio 10.2.2021, Şanlı v. neuvosto, T-157/19, ei julkaistu, EU:T:2021:75, 34 kohta).
- 94 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianomaiselle vastaisen toimen perusteluvollisuus, sellaisena kuin siitä määrätään SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, liittyy läheisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, ja sen tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot sen arvioimiseksi, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus valvoa toimen laillisuutta (ks. tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 10.2.2021, Şanlı v. neuvosto, T-157/19, ei julkaistu, EU:T:2021:75, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 95 Yhtä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan mukainen unionin toimielinten toimien perusteluvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä toimen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille,

joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa (tuomio 30.4.2019, Italia v. neuvosto (Välimeren miekkakalan kalastuskiintiö), C-611/17, EU:C:2019:332, 40 kohta; tuomio 8.5.2019, Landescreditbank Baden-Württemberg v. EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85 kohta ja tuomio 27.1.2021, KPN v. komissio, T-691/18, ei julkaistu, EU:T:2021:43, 161 kohta).

- 96 Käsiteltävässä asiassa, kuten jäljempänä esitetään, EKP:n kieltäytyminen antamasta tutustuttavaksi tiettyjä tietoja päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luettelukohdan perusteella ei vastaa näitä vaatimuksia.

2. Perusteluvollisuuden laiminlyönti

a) Perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin on kyse kieltäytymisestä antamasta tutustuttavaksi hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevia tietoja

- 97 Oikeuteen tutustua EKP:n asiakirjoihin sovellettavista oikeussäännöistä on aluksi todettava, että SEU 1 artiklan toisessa kohdassa vahvistetaan Euroopan unionin päätöksentekomenettelyn avoimuutta koskeva periaate. SEUT 15 artiklan 1 kohdassa täsmennetään tältä osin, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset toimivat mahdollisimman avoimesti edistääkseen hyvää hallintotapaa ja varmistaakseen kansalaisyhteiskunnan osallistumisen. Kyseisen artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin niiden tallennemuodosta riippumatta kyseisen kohdan mukaisesti määriteltujen periaatteiden ja edellytysten mukaisesti. Kyseisen kohdan toisen alakohdan mukaan on lisäksi niin, että Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen annettavilla asetuksilla asiakirjoihin tutustumisoikeutta koskevat yleiset periaatteet ja rajoitukset julkisen tai yksityisen edun huomioon ottamiseksi. Kyseisen kohdan kolmannen alakohdan mukaan kukin toimielin, elin tai laitos varmistaa työskentelynsä avoimuuden ja täsmentää omassa työjärjestyksessään mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen asetusten mukaisesti erityismääräykset oikeudesta tutustua toimielimen, elimen tai laitoksen asiakirjoihin. Tämän kohdan neljännen alakohdan mukaan Euroopan unionin tuomioistuimeen, Euroopan keskuspankkiin ja Euroopan investointipankkiin (EIP) sovelletaan tämän kohdan määräyksiä vain niiden hoitaessa hallinnollisia tehtäviä.
- 98 Päätöksellä 2004/258 pyritään – kuten sen johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa todetaan – antamaan laajempi oikeus tutustua EKP:n asiakirjoihin kuin mikä oli mahdollista järjestelmässä, joka perustui yleisön oikeudesta saada tietoja Euroopan keskuspankin asiakirjoista ja arkistoista 3.11.1998 tehtyyn EKP:n päätökseen 1999/284/EY (EYVL 1999, L 110, s. 30), samalla kun suojellaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien riippumattomuutta ja varmistetaan tiettyjen EKP:n tehtävien suorittamiseen erityisesti liittyvien seikkojen luottamuksellisuus.
- 99 Päätöksen 2004/258 2 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua EKP:n asiakirjoihin samassa päätöksessä määriteltujen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.

- 100 Tähän oikeuteen sovelletaan tiettyjä rajoituksia, jotka perustuvat yleiseen tai yksityiseen etuun liittyviin syihin. Tarkemmin sanottuna päätöksen 2004/258 4 artiklassa säädetään sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaisesti poikkeuksia koskevasta järjestelmästä, jonka nojalla EKP voi evätä oikeuden tutustua asiakirjaan, jos sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi jotain kyseisen säännöksen 1 ja 2 kohdassa suojatuista eduista tai jos tämä asiakirja on tarkoitettu sisäiseen käyttöön EKP:ssä käytyjen keskustelujen ja alustavien neuvottelujen tai EKP:n ja kansallisten keskuspankkien välisen näkemystenvaihdon yhteydessä.
- 101 Koska päätöksen 2004/258 4 artiklassa tarkoitetuilla asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta koskevilla poikkeuksilla poiketaan oikeudesta tutustua asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (tuomio 29.11.2012, Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP, T-590/10, ei julkaistu, EU:T:2012:635, 41 kohta ja tuomio 12.3.2019, De Masi ja Varoufakis v. EKP, T-798/17, EU:T:2019:154, 17 kohta).
- 102 Lisäksi on todettava, että 26.4.2018 annettu tuomio Espírito Santo Financial (Portugal) v. EKP (T-251/15, ei julkaistu, EU:T:2018:234), johon kantaja vetoaa viidennen kanneperusteensa tueksi (ks. edellä 91 kohta), kumottiin 19.12.2019 annetulla tuomiolla EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 103 Unionin tuomioistuin totesi 19.12.2019 antamassaan tuomiossa EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), että EKP:n neuvostolle annetun yksinomaisen toimivallan huomioon ottaen päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa, luettuna yhdessä EU- ja EUT-sopimusten liitteenä olevan Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 (jäljempänä EKPJ:n ja EKP:n perussäännöstä tehty pöytäkirja) 10 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen kanssa, on tulkittava siten, että sillä suojellaan EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tuloksen luottamuksellisuutta ilman, että vaadittaisiin, että edellytyksenä niihin asiakirjoihin, joihin tämä tulos sisältyy, tutustumista koskevan oikeuden epäämiselle olisi, että tuloksen ilmaiseminen vahingoittaa yleisen edun suojaa (tuomio 19.12.2019, EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 43 kohta ja tuomio 21.10.2020, EKP v. Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:845, 50 kohta).
- 104 Unionin tuomioistuin lisäsi, että EKP:n sihteeristön pääjohtaja on päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohtaan ja sen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti velvollinen epäämään oikeuden tutustua EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulokseen, ellei viimeksi mainittu elin päätä julkistaa asioiden käsittelyn tulosta kokonaisuudessaan tai osaksi (tuomio 19.12.2019, EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 44 kohta ja tuomio 21.10.2020, EKP v. Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:845, 51 kohta).
- 105 Tästä unionin tuomioistuin päätteli, että päätös evätä oikeus tutustua EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulokseen voidaan perustella oikeudellisesti riittävällä tavalla pelkästään viittaamalla päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan niiden asiakirjojen osalta, joista asioiden käsittelyn tulos ilmenee (tuomio 19.12.2019, EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 46 kohta ja tuomio 21.10.2020, EKP v. Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:845, 53 kohta).
- 106 Vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kehotukseen ottaa kantaa siihen, mitä päätelmiä 19.12.2019 annetusta tuomiosta EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) on tehtävä, kantaja myöntää, että kyseisestä tuomiosta näyttää ilmenevän, että

- EKP voi poiketa velvollisuudestaan perustella päätöksensä EKPJ:n ja EKP:n perussäännöstä tehdystä pöytäkirjasta johtuvat EKP:n päätöksentekuelinten asioiden käsittelyn luottamuksellisuuden erityispiirteet huomioon ottaen. Kantaja kuitenkin korostaa, että unionin tuomioistuimen päättely rajoittuu ainoastaan ”asiakirjoihin, joista EKP:n päätöksentekuelinten asioiden käsittelyn tulos ilmenee”.
- 107 EKP väittää komission ja Banco Santanderin tukemana, että 19.12.2019 annetusta tuomiosta EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) tehtävien päätelmien perusteella kantajan viides kanneperuste on hylättävä. EKP katsoo siten täyttäneensä perusteluvelvollisuutensa pelkästään viittaamalla päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan evätäkseen oikeuden tutustua hakemuksen kohteena oleviin tietoihin.
- 108 Nämä seikat huomioon ottaen on seuraavaksi tutkittava, perusteliko EKP oikeudellisesti riittävällä tavalla toisen riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä evättiin oikeus tutustua tiettyihin tietoihin tukeutumalla päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohtassa tarkoitettuun poikkeukseen, joka koskee EKP:n päätöksentekuelinten asioiden käsittelyn luottamuksellisuuteen liittyvän yleisen edun suojaa.
- 109 Kuten EKP perustellusti toteaa, toisen riidanalaisen päätöksen perustelut rajoittuvat pelkkään viittaukseen päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, jonka nojalla sillä evättiin oikeus tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin.
- 110 Kantaja väittää perustellusti, että edellä 103–105 kohdassa mainitusta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta evättäessä perusteluvelvollisuuden voi täyttää pelkällä viittauksella päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan vain, jos kyse on asiakirjoista, joista ”ilmenee EKP:n neuvostossa tapahtuneen asioiden käsittelyn tulos”.
- 111 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että EKP ei täsmennä, mihin asiakirjaan kukin niistä tietoryhmistä, joihin tutustumisen se epäsi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohtaan nojalla, sisältyvät. Se ainoastaan toteaa yleisesti, että ne kolme tietoryhmää, joihin tutustumisen se epäsi mainitsemiensa poikkeusten perusteella, sisältyvät niihin neljään asiakirjaan, jotka se antoi osittain tutustuttavaksi, eli Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään kirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään seurantakirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, EKP:n johtokunnan 5.6.2017 EKP:n neuvostolle esittämään ehdotukseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from Banco de España”, ja teleneuvotteluna 5.6.2017 pidetyn EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan.
- 112 Teleneuvotteluna 5.6.2017 pidetyn EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirja on näistä neljästä asiakirjasta ainoa, jonka ilmeisenä tarkoituksena on ilmoittaa EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulos. Tältä osin EKP selitti 11.8.2017 tekemässään päätöksessä LS/PT/2017/66, joka vahvistetaan toisella riidanalaisella päätöksellä, että EKP:n neuvoston päätökset olla vastustamatta hätärahoituksen enimmäismäärää on kirjattu kyseisen elimen kokouspöytäkirjoihin, jotka EKPJ:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan 4 kohdan mukaan ovat luottamuksellisia, jotta varmistetaan EKP:n neuvoston jäsenten riippumattomuus ja sen päätöksentekomenettelyn tehokkuus.

- 113 Tarkasteltuaan kyseisten neljän asiakirjan luottamuksellisia versioita, sellaisina kuin EKP oli ne toimittanut edellä 60 kohdassa mainitun asian selvittämistoimen seurauksena, unionin yleinen tuomioistuin saattoi todeta, että mainittu pöytäkirja sisältää vain yhteen niistä kolmesta tietoryhmästä, joihin tutustuminen evättiin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella, eli hätärahoituksen enimmäismäärään, sisältyviä tietoja. Tosiasiallisesti myönnettyyn hätärahoituksen määrään ja annettuihin vakuuksiin liittyvät tiedot sisältyvät kolmeen muuhun asiakirjaan, joihin tutustumisen EKP epäsi kokonaisuudessaan, eli 5.6.2017 päivättyihin kahteen Espanjan pankin johtajan kirjeeseen ja 5.6.2017 päivättyyn EKP:n johtokunnan ehdotukseen.
- 114 Edellä 103–105 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan EKP on siten perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla, miksi se epäsi oikeuden tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää koskeviin tietoihin siltä osin kuin nämä tiedot sisältyivät EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan, sillä kyseisestä asiakirjasta ilmenee EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulos.
- 115 On kuitenkin tutkittava, perusteliko EKP myös oikeudellisesti riittävällä tavalla, miksi se epäsi oikeuden tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin siltä osin kuin nämä tiedot sisältyvät kolmeen muuhun asiakirjaan.
- 116 EKP, jolta kysyttiin tästä asiasta istunnossa, ilmoitti olevansa sitä mieltä, että Espanjan pankin johtajan kaksi kirjettä ja EKP:n johtokunnan ehdotus ovat asiakirjoja, jotka mahdollistavat sen, että EKP:n neuvosto voi tehdä perustellun päätöksen, ja joilla siten on välttämättä yhteys asioiden käsittelyyn kyseisessä elimessä. Tästä seuraa, että EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn luottamuksellisuuden suoja, josta säädetään päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, luettuna yhdessä EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen kanssa, koskee kaikkia EKP:n neuvoston asioiden käsittelyä varten toimitettuja valmisteluasiakirjoja. EKP katsoo, että kun se epäsi oikeuden tutustua näihin asiakirjoihin kokonaisuudessaan pelkästään viittaamalla päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, se noudatti perusteluvollisuuttaan edellä 103–105 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- 117 Kantaja väittää, että koska sille ei selvinnyt syy siihen, miksi Espanjan pankin johtajan kirjeistä ja EKP:n johtokunnan ehdotuksesta poistettuihin tietoihin sovellettiin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, sen oli mahdotonta esittää kanneperustetta, jolla olisi kyseenalaistettu kyseisen säännöksen soveltamisen perusteltavuus. Se väittää erityisesti, että poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava suppeasti ja että EKP:n esittämän kaltainen laajentava tulkinta päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta, luettuna yhdessä EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan 4 kohdan kanssa, on ristiriidassa tämän periaatteen kanssa.
- 118 On todettava, että Espanjan pankin johtajan kaksi kirjettä ja EKP:n johtokunnan ehdotus ovat EKP:n neuvoston kokousta aikaisemmalta ajalta, eikä EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulos siten käy ilmi niistä. Tästä seuraa, että EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan 4 kohdan toinen virke ei koske näitä asiakirjoja, joten niihin ei voida soveltaa unionin tuomioistuimen tekemää päättelyä, sellaisena kuin se esitettiin edellä 103–105 kohdassa.

- 119 EKP:n asiana on sitä paitsi esittää perustelut, joiden perusteella on mahdollista ymmärtää ja tarkistaa yhtäältä, että hakemuksen kohteena oleva asiakirja kuuluu todellakin sellaisen poikkeuksen alaan, johon on vedottu, ja toisaalta, että kyseiseen poikkeukseen liittyvä turvaamisen tarve on todellinen (tuomio 12.9.2013, Besselink v. neuvosto, T-331/11, ei julkaistu, EU:T:2013:419, 99 kohta ja tuomio 26.3.2020, Bonnafous v. komissio, T-646/18, EU:T:2020:120, 24 kohta; ks. analogisesti myös tuomio 26.4.2005, Sison v. neuvosto, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, 61 kohta).
- 120 Tältä osin on korostettava, että päätös 2004/258 sisältää poikkeuksen oikeudesta tutustua asiakirjoihin, sillä sen 4 artiklan 3 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että tutustuttavaksi ei anneta asiakirjoja, jotka EKP on laatinut tai saanut ja jotka on tarkoitettu sisäiseen käyttöön EKP:ssä käytyjen keskustelujen ja alustavien neuvottelujen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2020, De Masi ja Varoufakis v. EKP, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, 66–79 kohta).
- 121 Se, ettei 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 eikä toisessa riidanalaisessa päätöksessä millään tavoin selitetty, millä perusteella se, että Espanjan pankin johtajien kirjeitä ja EKP:n johtokunnan ehdotusta ei annettu kokonaisuudessaan tutustuttavaksi siltä osin kuin nämä asiakirjat sisälsivät hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja takeita koskevia tietoja, kuului päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua poikkeuksen alaan, esti kantajaa ymmärtämästä syitä, joiden vuoksi siltä evättiin oikeus tutustua näihin tietoihin, ja, kuten kantaja väittää, esittämästä kanneperustetta, jolla olisi kyseenalaistettu se, oliko päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa perusteltua soveltaa näihin asiakirjoihin.
- 122 Kuten edellä 116 kohdassa jo todettiin, EKP täsmensi vasta istunnossa, että koska Espanjan pankin johtajan kirjeet ja EKP:n johtokunnan ehdotus tukivat asioiden käsittelyä EKP:n neuvostossa, sitä, ettei tiettyjä näihin asiakirjoihin sisältyviä tietoja annettu tutustuttavaksi, voitiin perustella pelkästään viittaamalla päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan edellä 103–105 kohdassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- 123 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustelut on lähtökohtaisesti ilmoitettava asianosaiselle samaan aikaan kuin sille vastainen päätös. Perustelujen puuttumista ei voida korjata sillä, että asianosainen saa päätöksen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (tuomio 29.9.2011, Elf Aquitaine v. komissio, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 149 kohta; tuomio 19.7.2012, Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco v. komissio, C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74 kohta, ja tuomio 10.9.2019, Trasys International ja Axianseu – Digital Solutions v. AESA, T-741/17, EU:T:2019:572, 53 kohta).
- 124 Näin ollen kanneperuste, joka koskee toisen riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta, on hyväksyttävä siltä osin kuin siinä evätään oikeus tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella, edellyttäen, että nämä tiedot sisältyvät Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään kirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään seurantakirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, ja EKP:n johtokunnan 5.6.2017 EKP:n neuvostolle esittämään ehdotukseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from Banco de España”.

125 Ennen kuin määritetään, mitä päätelmiä toisen riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuudesta on tehtävä, on selvitettävä, voidaanko muilla poikkeuksilla, joihin EKP on vedonnut ja joiden perusteltavuuden kantaja on kyseenalaistanut toisessa kanneperusteessaan, perustella sitä, ettei hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevia tietoja annettu tutustuttavaksi.

b) Perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulosta ei annettu tutustuttavaksi

126 Tarkasteltuaan teleneuvotteluna 5.6.2017 pidetyn EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjan luottamuksellista versiota unionin yleinen tuomioistuin totesi, että EKP oli kieltäytynyt antamasta tutustuttavaksi tiettyä kyseiseen asiakirjaan sisältyvää tietoa, joka ei kuulunut yhteenkään niistä viidestä tietoryhmästä, joihin tutustuminen toisessa riidanalaisessa päätöksessä oli evätty nimenomaisesti (ks. edellä 82 kohta). Kyseessä oli EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulos. Tämä tieto ei koskenut hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää tai annettuja vakuuksia eikä Banco Popularin likviditeettitilannetta tai vakavaraisuussuhdetta. On todettava, että annetut äänet ovat erityistä tietoa, joka on erotettava äänestystä edeltäneen asioiden käsittelyn sisältöön liittyvistä tiedoista.

127 EKP, jolta tiedusteltiin istunnossa, miksi äänestystuloksesta ei ollut mitään mainintaa, vastasi tältä osin komission tukemana, että vaikka se ei ollut nimenomaisesti maininnut epäävänsä oikeuden tutustua myös tähän tietoryhmään, se katsoo silti perustelleensa oikeudellisesti riittävällä tavalla sen, ettei se antanut tutustuttavaksi näitä tietoja, koska se oli vedonnut päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamiseen evätessään kokonaisuudessaan oikeuden tutustua EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan.

128 EKP:n ehdottama lähestymistapa tarkoittaisi, että sitä, mitä pidetään EKP:n neuvoston ”asioiden käsittelyn tuloksena”, tulkittaisiin laajasti siten, että kyseisessä elimessä pidetyn äänestyksen tulos sisältyy EKP:n neuvoston asioiden käsittelyn tulokseen ex officio. Tällainen laaja tulkinta oikeuttaisi rajoittamaan edellä 103–105 kohdassa tarkoitettun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti EKP:n velvollisuutta perustella päätöksensä tilanteessa, jossa se epäi oikeuden tutustua EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tuloksen sisältävään asiakirjaan.

129 Kuten kantaja istunnon aikana perustellusti totesi, tällainen lähestymistapa olisi kuitenkin selvästi vastoin periaatetta, jonka mukaan poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava suppeasti (ks. edellä 101 ja 117 kohta).

130 EKP:n olisi siten kuulunut esittää perustelut päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamiselle, kun se epäsi oikeuden tutustua EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulokseen, jotta kantaja olisi voinut arvioida, oliko kyseisen säännöksen soveltaminen perusteltua.

131 Koska toisessa riidanalaisessa päätöksessä ei edes mainita EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulosta koskevien tietojen olemassaoloa, sitä on pidettävä puutteellisesti perusteltuna ja se on tältä osin kumottava.

D Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä rikottiin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toista ja seitsemättä luetelmakohtaa

- 132 Toisen kanneperusteensa tueksi kantaja väittää, että EKP rikkoi toisessa riidanalaisessa päätöksessä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toista luetelmakohtaa, joka koskee unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaa, ja saman päätöksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan seitsemättä luetelmakohtaa, joka koskee unionin tai jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan yleisen edun suojaa, koska EKP totesi virheellisesti, että sen ilmaiseminen, että Banco Popular turvautui kriisinratkaisuun asettamistaan edeltäneinä päivinä hätärahoitukseen, ja Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevien tietojen ilmaiseminen voisi heikentää unionin tai jäsenvaltion rahapolitiikan tehokkuutta ja vaarantaa niiden rahoitusvakauden.
- 133 Vaikka kantaja myöntää, että EKP:llä on laaja harkintavalta sen määrittämisessä, onko unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskeva yleinen etu vaarantunut, se väittää, että EKP teki käsiteltävässä asiassa ilmeisen arviointivirheen, koska hakemuksen kohteena olevat asiakirjat eivät kantajan mukaan liity unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaan.
- 134 Ensinnäkään kantaja ei pyytänyt mitään yleistä politiikkaa koskevia tietoja, vaan se pyysi ainoastaan tietoja yksittäistapauksesta, joka koski tiettyä rahoituslaitosta eli Banco Popularia, ja tietyltä ajanjaksolta eli kriisinratkaisuneuvoston tälle laitokselle määräämän kriisinratkaisun ajalta. Sen periaatteen nojalla, jonka mukaan poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava suppeasti, kantajan esittämää asiakirjoihin tutustumista koskevaa hakemusta ei olisi pitänyt tulkita liian laajasti eli unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskeviin tietoihin tutustumista koskevaksi hakemukseksi.
- 135 Toiseksi kantajan tutustuttavaksi pyytämät tiedot eivät koske unionia eivätkä jäsenvaltiota, vaan ne koskevat Banco Popularin likviditeettitilannetta.
- 136 Kolmanneksi hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät ole yleisiä vaan ne ovat päinvastoin hyvin erityisiä. Ne koskevat tiettyä rajoitettua ajanjaksoa eli päiviä, jotka edelsivät Banco Popularin asettamista kriisinratkaisuun, ja liittyvät Banco Popularin tilanteeseen. Toisen riidanalaisen päätöksen yhteydessä tarkastellut tiedot, eli hätärahoituksen enimmäismäärä, tosiasiallisesti myönnetty hätärahoituksen määrä, annetut vakuudet sekä Banco Popularin likviditeettitilanne ja vakavaraisuussuhde, eivät ilmennä mitään unionin yleistä politiikkaa. Näin ollen näiden tietojen ilmaisemisella olisi vaikea heikentää unionin rahapolitiikan tehokkuutta ja rahoitusvakautta.
- 137 Neljänneksi kantaja väittää, että sen asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska se koskee ainoastaan tietoja, joiden avulla kantaja voi ymmärtää Banco Popularin väitetyt likviditeettiongelmat, jotka johtivat tämän asettamiseen kriisinratkaisuun.
- 138 EKP kiistää kantajan väitteet.

1. Toisen kanneperusteen tehottomuus

- 139 EKP väittää, että toinen kanneperuste on tehoton, koska kanne koskee muodollisesti päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, mutta siinä esitetyt väitteet liittyvät ainoastaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toiseen luetelmakohtaan.
- 140 Tästä on aluksi todettava, että toinen kanneperuste olisi toki voitu muotoilla selkeämmin sen ymmärrettävyyden helpottamiseksi. Kannekirjelmän 48 kohdassa kantaja väittää, että toinen riidanalainen päätös perustuu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toiseen ja seitsemänteen luetelmakohtaan siltä osin kuin siinä evätään oikeus tutustua erityisesti ”likviditeettitilanteeseen ja vakavaraisuussuhteeseen liittyviin” tietoihin. Kuten edellä 85 kohdassa kuitenkin todettiin, oikeus tutustua näihin tietoihin evättiin yksinomaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella. Toinen kanneperuste on siten tehoton siltä osin kuin siinä viitataan tähän tietoryhmään, johon tutustuminen evättiin toisessa riidanalaisessa päätöksessä.
- 141 Siitä kysymyksestä, pyritäänkö kantajan esittämällä toisella kanneperusteella kyseenalaistamaan sekä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan että 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan seitsemännen luetelmakohdan soveltaminen, on todettava, että kantajan väitteillä, sellaisena kuin ne esitetään erityisesti kannekirjelmän 55 kohdassa, pyritään selvästi kyseenalaistamaan se, että EKP tukeutui kahteen poikkeukseen, joilla on erittäin laaja poliittinen ja maantieteellinen ulottuvuus, vaikka hakemuksen kohteena olevat tiedot koskivat vain tiettyä yksittäistapausta, jossa oli kyse yhdestä ainoasta pankista. Näin ollen on hylättävä EKP:n väite, jonka mukaan toinen kanneperuste on tältä osin tehoton.
- 142 Lopuksi on muistutettava, kuten edellä 124 kohdassa jo todettiin, että hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevien tietojen osalta toista riidanalaisista päätöistä ei perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla siltä osin kuin nämä tiedot sisältyvät Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään kirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään seurantakirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, ja EKP:n johtokunnan 5.6.2017 EKP:n neuvostolle esittämään ehdotukseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from Banco de España”. Toinen kanneperuste ei siten ole tehoton siltä osin kuin se koskee näitä tietoja.
- 143 Sitä vastoin toinen kanneperuste on tehoton siltä osin kuin se koskee tutustumisoikeuden epäämistä EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan sisältyviin hätärahoituksen enimmäismäärää koskeviin tietoihin. Koska nimittäin yhtäältä edellä 114 kohdassa todettiin, että toinen riidanalainen päätös on perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla siltä osin kuin on kyse tutustumisoikeuden epäämisestä EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan sisältyviin tietoihin, ja koska toisaalta kantaja ei ole esittänyt yhtäkään kanneperustetta, jolla pyrittäisiin riitauttamaan aineellisesti se, että EKP sovelsi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, on todettava, että tutustumisoikeuden epäämistä EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjaan sisältyviin hätärahoituksen enimmäismäärää koskeviin tietoihin voidaan perustella tällä poikkeuksella. Kattavuuden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin tutkii kuitenkin toisen kanneperusteen perusteltavuuden myös siltä osin kuin on kyse näistä tiedoista.

2. Toisen kanneperusteen perusteltavuus

144 Toinen kanneperuste perustuu lähinnä kahteen väitteeseen. Ensimmäisessä väitteessään kantaja moittii EKP:tä siitä, että se katsoi, että hakemuksen kohteena olevat tiedot kuuluvat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa ja seitsemännessä luettelamakohdassa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisalaan. Toisessa väitteessään kantaja kiistää sen, että hakemuksen kohteena olevien tietojen ilmaiseminen, siltä osin kuin ne koskevat ainoastaan Banco Popularin tilannetta, heikentää rahapolitiikan tehokkuutta ja rahoitusvakautta.

a) Ensimmäinen väite, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät kuulu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen ja seitsemännnen luettelamakohdan soveltamisalaan

145 Ensimmäisessä väitteessään kantaja väittää, että poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava ja sovellettava suppeasti, joten ei ole syytä katsoa, että Banco Popularia koskeviin tietoihin tutustumista koskevaa hakemusta on pidettävä unionin tai jäsenvaltion finanssi-, rahoitus- tai talouspolitiikkaa taikka unionin tai jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta koskevana hakemuksena. Kyseiset tiedot eivät siten koske unionia tai jäsenvaltiota, vaan ne koskevat ainoastaan tietyn yksittäisen rahoituslaitoksen eli Banco Popularin likviditeettitilannetta. Lisäksi ne koskevat ainoastaan tiettyä tarkoin rajattua ajanjaksoa ja tiettyä yksittäistapausta. Nämä tiedot eivät siten liity unionin yleiseen politiikkaan, vaan ne liittyvät ainoastaan Banco Popularin tilanteeseen.

146 Kuten kantaja perustellusti toteaa, oikeuskäytännössä on kuitenkin jo todettu, että koska päätöksen 2004/258 4 artiklassa tarkoitetuilla asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta koskevilla poikkeuksilla poiketaan oikeudesta tutustua asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (tuomio 29.11.2012, Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP, T-590/10, ei julkaistu, EU:T:2012:635, 41 kohta; tuomio 27.9.2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga v. EKP, T-116/17, ei julkaistu, EU:T:2018:614, 22 kohta ja tuomio 12.3.2019, De Masi ja Varoufakis v. EKP, T-798/17, EU:T:2019:154, 17 kohta).

147 Vaikka pitää paikkansa, että kantajan uudistetulla hakemuksella ei haettu oikeutta tutustua tietoihin, jotka koskevat nimenomaan unionin tai jäsenvaltion rahapolitiikkaa tai niiden rahoitusvakautta, tästä ei voida päätellä, että tiedot, joiden EKP on katsonut olevan merkityksellisiä kyseisen hakemuksen kannalta, tosiasiallisesti rajoittuvat vain Banco Popularin tilanteeseen.

148 Sekä 11.8.2017 tehdystä päätöksestä LS/PT/2017/66 että toisesta riidanalaisesta päätöksestä nimittäin ilmenee, että hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevat tiedot liittyvät erityiseen sääntelyyn, joka perustuu unionin hintavakauteen, rahapolitiikkaan ja rahoitusvakauteen liittyviin näkökohtiin, joten nämä tiedot koskevat väistämättä muutakin kuin vain yhteen ainoaan luottolaitokseen liittyvää yksittäistapausta.

149 Siltä osin kuin on kyse yhtäältä hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskevista tiedoista, 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 esitellään aluksi melko yksityiskohtaisesti tällaisen rahoituksen myöntämiseen sovellettava sääntelykehys ja tehdään ero tämänluonteisen luoton ja tavanomaisten rahapolitiittisten operaatioiden välillä. Kyseisessä päätöksessä EKP selittää muun muassa, että kansalliset keskuspankit vastaavat lähtökohtaisesti yksin hätärahoituksen myöntämisestä kansallisen

oikeutensa nojalla. Tämän jälkeen päätöksessä mainitaan, että EKP ei itse myönnä hätärahoitusta eikä tee päätöksiä sen myöntämisestä, vaan EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 14 artiklan 14.4 kohdan mukaan sen toimivalta rajoittuu sen arvioimiseen, voiko hätärahoituksen myöntäminen tietyssä yksittäistapauksessa olla ristiriidassa eurojärjestelmän tavoitteiden ja tehtävien kanssa. Tältä osin siinä todetaan, että tämän toimivallan käyttämistä varten eurojärjestelmään on perustettu kansallisten keskuspankkien ja EKP:n välinen tietojenvaihtojärjestelmä. Lopuksi EKP toteaa, että hätärahoituksen enimmäismäärän ja tosiasiallisesti myönnetyn hätärahoituksen määrän julkistaminen ex post voisi tulevaisuudessa vähentää kansallisten keskuspankkien valmiutta mukauttaa hätärahoitusta joustavasti kunkin yksittäistapauksen olosuhteisiin. Tällainen julkistaminen loisi nimittäin odotuksen siitä, että EKP toimii tulevaisuudessa interventioissa samalla tavalla, vaikka tämä ei olisi perusteltua. Tämä voisi aiheuttaa perusteettomia spekulatioita markkinoilla, mikä heikentäisi EKP:n neuvoston kykyä arvioida, onko suunniteltu hätärahoitusoperaatio ristiriidassa eurojärjestelmän tavoitteiden ja tehtävien kanssa, koska se joutuisi arvioinnissaan ottamaan huomioon myös näiden tietojen julkistamisen vaikutukset rahoitusvakautteen ja in fine rahapolitiikkaan.

- 150 Toisessa riidanalaisessa päätöksessä viitataan nimenomaisesti hätärahoituksen myöntämiseen sovellettavan sääntelykehysten yksityiskohtaiseen kuvaukseen, sellaisena kuin se esitettiin edellä 149 kohdassa. Tämän jälkeen EKP selittää, että kansallisten keskuspankkien kyky ratkaista luottolaitosten tilapäisiä likviditeettiongelmia on rahoitusvakauden kannalta keskeinen tekijä ja tehokkaan rahapolitiikan perusedellytys. Tältä osin se viittaa systeemiin vaikutuksiin, jotka seurasivat Banco Popularin asettamisesta kriisinratkaisuun ja heikensivät Espanjan rahoitusmarkkinoita, ja selittää, että hakemuksen kohteena olevien tietojen julkistaminen voisi laukaista jännitteitä suhteessa rahoituslaitoksiin tai aiheuttaa perusteetonta spekulointia Banco Santanderin tilanteesta. Koska rahoitusmarkkinat ovat vahvasti kytköksissä toisiinsa, nämä Espanjassa ilmenneet negatiiviset vaikutukset voisivat kertautua muissa jäsenvaltioissa, mikä voisi lopulta vaarantaa koko unionin rahoitusvakauden. Toisessa riidanalaisessa päätöksessä viitataan myös SEUT 127 artiklan 5 kohtaan, jonka mukaan eurojärjestelmän on myötävaikutettava rahoitusjärjestelmän vakautteen. Lisäksi siinä toistetaan 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 mainitut näkökohdat, jotka koskevat hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskevien tietojen julkistamista ex post ja tämän julkistamisen vaikutuksia kansallisilta keskuspankeilta ja EKP:ltä edellytettävään joustavuuteen hätärahoitusoperaatioiden hallinnoinnissa.
- 151 Toisaalta siltä osin kuin on kyse annetuista vakuuksista, sekä 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 että toisessa riidanalaisessa päätöksessä mainitaan, että näiden tietojen julkistaminen voi heikentää hätärahoitusoperaatioiden tehokasta vaikutusta rahoitusvakautta ylläpitävänä välineenä. EKP:n mukaan tällaisen julkaisemisen vaikutuksena voisi olla se, että luottolaitokset jättäisivät osallistumatta tavanomaisiin rahapoliittisiin operaatioihin, mikä saattaisi häiritä välittymismekanismeja, jolla EKP:n rahapolitiikka pannaan täytäntöön. Annettuja vakuuksia koskevien tietojen julkistaminen voisi vähentää kansallisilta keskuspankeilta edellytettävää joustavuutta reagoida tehokkaasti likviditeettikriiseihin, koska tällainen julkistaminen loisi odotuksia siitä, minkä tyyppisiä vakuuksia tulevaisuudessa voidaan hyväksyä. On kuitenkin erittäin tärkeää, että kansalliset keskuspankit säilyttävät joustavuutensa, jotta ne voivat ottaa huomioon monenlaisia mahdollisia vakuuksia.
- 152 Kun otetaan huomioon 11.8.2007 tehdyn päätöksen LS/PT/2017/66 ja toisen riidanalaisen päätöksen sisältö, on todettava, että koska EKP kiinnitti kantajan huomion hätärahoitusta myönnettäessä sovellettavaan järjestelmään ja selitti omaa osallistumistaan siihen, EKP:n on katsottava esittäneen riittävästi tietoja, joiden perusteella voitiin ymmärtää, että hätärahoituksen

määrää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevat tiedot oli laadittu ja niitä oli käytetty asiayhteydessä, johon vaikuttavat pohdinnat eivät rajoitu pelkästään Banco Popularin tilanteeseen vaan perustuvat olennaisesti unionin ja Espanjan rahapolitiikkaan ja rahoitusvakauteen liittyviin näkökohtiin.

- 153 Hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevat tiedot nimittäin esitettiin kyseisissä neljässä asiakirjassa nimenomaan siksi, että EKP:n neuvosto kykenisi arvioimaan, poikkeako Espanjan pankin suunnittelema hätärahoitusoperaatio Euroopan keskuspankkijärjestelmän tavoitteista, joihin myös rahapolitiikka ja rahoitusvakaus kuuluvat, SEUT 127 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan ja EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 2 ja 3 artiklan mukaisesti. Toisin sanoen näiden asiakirjojen olemassaolon perusteena on nimenomaan se, että kyseiset tiedot koskevat muutakin kuin vain Banco Popularin tilannetta. Kuten EKP perustellusti toteaa, hätärahoituksen enimmäismäärää ja tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää koskevat tiedot ilmaisevat EKP:n kannan siihen, minkälainen marginaali hätärahoitukseen voidaan enintään myöntää vaarantamatta unionin rahapolitiikan tavoitteita.
- 154 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei EKP loukannut periaatetta, jonka mukaan päätöksessä 2004/258 säädettyjä poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin on tulkittava suppeasti, kun se totesi, että hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevat tiedot kuuluvat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa ja seitsemännessä luetelmakohdassa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisalaan.
- 155 Tästä seuraa, että toisen kanneperusteen ensimmäinen väite on hylättävä.

b) Toinen väite, joka perustuu siihen, että tutustumisoikeuden epäamisellä ei pyritä tosiasiallisesti ja konkreettisesti suojaamaan kyseessä olevia yleisiä etuja

- 156 Toisessa väitteessään kantaja väittää, että EKP teki ilmeisen arviointivirheen määrittäessään sitä, voiko hakemuksen kohteena olevien tietojen ilmaiseminen konkreettisesti ja tosiasiallisesti heikentää unionin tai jäsenvaltion rahapolitiikan tehokkuutta ja rahoitusvakautta.
- 157 Kuten kantaja perustellusti toteaa, oikeuskäytännössä on jo katsottu, että EKP:llä on laaja harkintavalta päättäessään siitä, voiko sellaisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen, jotka kuuluvat tiettyjen päätöksessä 2004/258 säädettyjen poikkeusten kattamiin aloihin, vahingoittaa kyseistä yleistä etua.
- 158 Siltä osin kuin on kyse päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisesta ja seitsemännessä luetelmakohdasta, tällaisen harkintavallan olemassaolo on tunnustettu nimenomaisesti useissa tuomioissa, erityisesti 29.11.2012 annetussa tuomiossa Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP (T-590/10, ei julkaistu, EU:T:2012:635, 43 ja 44 kohta), 4.6.2015 annetussa tuomiossa Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. EKP (T-376/13, EU:T:2015:361, 53 kohta) ja 27.9.2018 annetussa tuomiossa Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga v. EKP (T-116/17, ei julkaistu, EU:T:2018:614, 42 kohta).
- 159 Yhtäältä tämä laaja harkintavalta on perustunut – analogisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, s. 43) 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevan oikeuskäytännön kanssa – näkemykseen, jonka

- mukaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa turvattujen etujen erityisen herkkä ja olennainen luonne ja se, että toimielin on mainitun säännöksen mukaan velvollinen olemaan antamatta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi näitä etuja, johtaa siihen, että päätös, joka toimielimien on siten tehtävä, on monitahoinen ja arkaluonteinen ja edellyttää aivan erityistä huolellisuutta (tuomio 29.11.2012, *Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP*, T-590/10, ei julkaistu, EU:T:2012:635, 44 kohta; ks. analogisesti myös tuomio 1.2.2007, *Sison v. neuvosto*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35 kohta; tuomio 27.11.2019, *Izuzquiza ja Semsrott v. Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, 64 kohta ja tuomio 25.11.2020, *Bronckers v. komissio*, T-166/19, EU:T:2020:557, 34 kohta).
- 160 Toisaalta EKP:n laajan harkintavallan tunnustamista on perusteltu myös sillä, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyt arviointiperusteet ovat hyvin yleisiä (tuomio 29.11.2012, *Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP*, T-590/10, ei julkaistu, EU:T:2012:635, 43 kohta; ks. analogisesti myös tuomio 1.2.2007, *Sison v. neuvosto*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 36 kohta).
- 161 Oikeuskäytännön mukaan EKP:llä olevan laajan harkintavallan tunnustamisesta seuraa, että unionin tuomioistuimien tässä yhteydessä harjoittaman laillisuusvalvonnan on kohdistuttava ainoastaan siihen, että menettelyä ja perusteluvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. tuomio 4.6.2015, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. EKP*, T-376/13, EU:T:2015:361, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 12.3.2019, *De Masi ja Varoufakis v. EKP*, T-798/17, EU:T:2019:154, 54 kohta).
- 162 Koska lisäksi unionin tuomioistuimien valvonta on rajoitettua, EKP:llä olevan päätöstensä riittävää perustelemista koskevan velvollisuuden noudattamisella on sitäkin perustavanlaatuisempi merkitys. Unionin tuomioistuimet voivat näet ainoastaan tällä tavoin selvittää, ovatko ne tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat edellytykset, joista harkintavallan käyttäminen riippuu, täyttyneet (ks. tuomio 4.6.2015, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. EKP*, T-376/13, EU:T:2015:361, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 12.3.2019, *De Masi ja Varoufakis v. EKP*, T-798/17, EU:T:2019:154, 54 kohta).
- 163 Käsiteltävässä asiassa ei voida väittää, että EKP teki ilmeisen virheen, kun se totesi, että hätärahoituksen enimmäismäärän, tosiasiallisesti myönnetyn hätärahoituksen määrän ja annettujen vakuuksien ilmaiseminen saattoi tosiasiallisesti ja konkreettisesti heikentää unionin tai jäsenvaltion rahapolitiikkaa ja rahoitusvakautta.
- 164 On nimittäin todettava, että sekä 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 että toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP näytti toteen selkeän syy-yhteyden kyseisten tietojen mahdollisen ilmaisemisen ja suojattujen yleisten etujen konkreettisen vahingoittumisen välillä.
- 165 Siltä osin kuin on kyse hätärahoituksen enimmäismäärästä ja tosiasiallisesti myönnetystä hätärahoituksen määrästä, EKP selitti, että mainittujen tietojen ilmaiseminen voisi heikentää unionin rahoitusvakautta ja rahapolitiikkaa, sillä koska Espanjan markkinat ovat Banco Popularin kriisinratkaisun seurauksena heikentyneet, tällainen ilmaiseminen saattaisi laukaista jännitteitä suhteessa rahoituslaitoksiin ja aiheuttaa perusteettomia spekulatioita Banco Santanderin tilanteesta. Nämä negatiiviset vaikutukset Espanjan markkinoilla saattaisivat kertautua muiden jäsenvaltioiden markkinoilla, mikä voisi vaikuttaa haitallisesti unionin rahoitusvakauteen. Lisäksi

kyseisten tietojen julkistamisesta ex post seuraisi, että kansallisten keskuspankkien ja EKP:n mahdollisuudet hallinnoida joustavasti hätärahoitusoperaatioita heikkenisivät tulevaisuudessa huomattavasti. Näiden konkreettisten tietojen joutuminen markkinatoimijoiden tietoon loisi nimittäin odotuksen siitä, että samaa lähestymistapaa noudatetaan myös tilanteissa, joissa se ei ole perusteltua. Nämä odotukset voisivat lisäksi saada markkinatoimijat sortumaan perusteettomiin olettamuksiin, mikä voisi rajoittaa EKP:n neuvoston kykyä arvioida, poikkeako suunniteltu hätärahoitusoperaatio eurojärjestelmän tavoitteista ja tehtävistä, sillä se joutuisi arvioinnissaan ottamaan huomioon myös sen, miten kyseisen operaation parametrien julkistaminen vaikuttaisi rahoitusvakauteen ja rahapolitiikkaan tulevissa tapauksissa.

- 166 Siltä osin kuin on kyse annetuista vakuuksista, EKP selitti, että niitä koskevia tietoja pidetään luottolaitoksen stressin tunnuslukuina, koska kyseiset vakuudet voivat olla sellaisia, ettei niitä kelpuutettaisi tavanomaisissa rahapoliittisissa operaatioissa. Näiden tietojen mahdollinen julkistaminen voisi johtaa siihen, että luottolaitokset luopuisivat hätärahoituksen hakemisesta tai eivät hakisi sitä riittävän ajoissa pelätessään paljastuvansa markkinoilla. Markkinatoimijat voisivat lisäksi kokea houkutusta vaatia lisävakuuksia tai toisenlaisia vakuuksia vastineeksi kyseisen laitoksen kanssa tekemistään liiketoimista tai ne voisivat lakata lainaamasta rahaa tälle laitokselle, mikä merkitsisi todellista uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle. Näiden tietojen jälkikäteenkin ilmaiseminen voisi lisäksi heikentää kansallisten keskuspankkien mahdollisuuksia ottaa joustavasti huomioon monenlaisia mahdollisia vakuuksia, koska tieto niiden aikaisemmin suosimasta lähestymistavasta loisi odotuksia siitä, minkälaisia vakuuksia ne voivat tulevaisuudessa hyväksyä. Tämä vähentäisi mahdollisuuksia reagoida tehokkaasti tuleviin likviditeettiongelmiiin ja heikentäisi hätärahoituksen tehokkuutta rahoitusvakautta ylläpitävänä välineenä.
- 167 On todettava, ettei kantaja esitä täsmällisiä perusteluja eikä etenkin todisteita, jotka voisivat kyseenalaistaa edellä 165 ja 166 kohdassa esitettyjen EKP:n perustelujen oikeellisuuden. Koska kantaja ainoastaan vetoaa siihen, että hakemuksen kohteena olevat tiedot liittyvät pelkästään Banco Popularin tilanteeseen ja koskevat vain tiettyä lyhyttä ajanjaksoa, se ei onnistu kyseenalaistamaan EKP:n perustelua, jonka mukaan kyseisten tietojen ilmaisemisella voi olla haitallisia seurauksia unionin rahoitusvakaudelle ja rahapolitiikalle tulevaisuudessa.
- 168 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei EKP tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se totesi, että hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskevien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti yleistä etua siltä osin kuin on kyse unionin tai Espanjan rahapolitiikasta ja rahoitusvakaudesta.
- 169 Tästä seuraa, että toisen kanneperusteen toinen väite ja siten toinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.
- 170 Koska tutustumisoikeuden epäminen hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin on laillisesti perusteltu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisella ja seitsemännellä luetelmakohdalla, edellä 124 kohdassa esitetty toteamus, jonka mukaan toista riidanalaista päätöstä ei perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla siltä osin kuin siinä evättiin oikeus tutustua kyseisiin tietoihin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella edellyttäen, että nämä tiedot sisältyvät Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään kirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, Espanjan pankin johtajan 5.6.2017 EKP:n pääjohtajalle lähettämään

seurantakirjeeseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance”, ja EKP:n johtokunnan 5.6.2017 EKP:n neuvostolle esittämään ehdotukseen, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from Banco de España”, ei oikeuta kumoamaan toista riidanalaisista päätöstä tältä osin.

E Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista riidanalaisissa päätöksissä

- 171 Ensimmäinen kanneperuste jakautuu kolmeen väitteeseen, joista ensimmäinen perustuu siihen, että EKP sovelsi yleistä luottamuksellisuusolettamaa virheellisesti päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella, toiseksi siihen, että 19.6.2018 annetussa tuomiossa Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464; jäljempänä tuomio Baumeister) vahvistetut edellytykset eivät täyty, ja kolmanneksi siihen, että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa luottamuksellisuuden periaatteeseen säädettyjä poikkeuksia sovelletaan.
- 172 Ennen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitettyjen perustelujen tutkimista on ensinnäkin muistutettava, että EKP vetosi kolmessa riidanalaisessa päätöksessä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseen. Ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä EKP vetosi kyseiseen säännökseen evätäkseen oikeuden tutustua asiakirjaan, joka sisälsi Banco Popularin talletusten päivittäiset (positiiviset tai negatiiviset) saldot eli sekä nostot että panot, ja tietoihin, jotka koskivat Banco Popularin LCR-suhdelukua 3.4.2017 alkaen. Toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP päätti poistaa Espanjan pankin johtajan kirjeistä ja EKP:n johtokunnan ehdotuksesta Banco Popularin likviditeettitilanteeseen ja vakavaraisuussuhteeseen liittyvät tiedot erityisesti päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella. Kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä vedotaan kyseisen säännöksen soveltamiseen tutustumisoikeuden epäämiseksi FOLTF-arviointiin sekä asiakirjoihin, jotka Banco Popular toimitti EKP:lle ja Espanjan pankille yhteisen valvontamekanismin yhteydessä 1.–6.6.2017.
- 173 On täsmennettävä, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä evättiin oikeus tutustua myös tiettyihin muihin tietoihin eli hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin, mutta tätä epäämistä ei perusteltu päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdalla. Kuten edellä toisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä jo todettiin, tutustumisoikeuden epääminen näihin tietoihin perustui laillisesti päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen ja seitsemännen luetelmakohdan säännöksiin.

1. Ensimmäinen väite, joka perustuu siihen, että EKP sovelsi yleistä luottamuksellisuusolettamaa virheellisesti päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella

- 174 Ensimmäisen kanneperusteensa yhteydessä kantaja väittää, että EKP tukeutui kolmessa riidanalaisessa päätöksessä virheellisesti yleisen luottamuksellisuusolettaman soveltamiseen evätäkseen oikeuden tutustua hakemuksen kohteena oleviin asiakirjoihin. Kantajan mukaan tämä oletama, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena olevia asiakirjoja suojaa unionin toimielimille kuuluva salassapitovelvollisuus, ei päde käsiteltävään asiaan.

- 175 Vaikka kantaja myöntää, että oikeuskäytännössä sallitaan yleisen luottamuksellisuusolettaman soveltaminen tietyissä erityistapauksissa, se väittää, ettei kyseistä oikeuskäytäntöä voida soveltaa käsiteltävään asiaan, koska salassapitovelvollisuus koskee kaikkia toimielimiä SEUT 339 artiklan nojalla, joten mikäli noudatetaan EKP:n päättelyä, kaikkia unionin toimielinten asiakirjoja suojaisi joka tapauksessa yleinen olettaja, joka perustuu nimenomaan tähän velvollisuuteen. Tämä tarkoittaisi, että avoimuusperiaate ja oikeus tutustua asiakirjoihin, sellaisena kuin se vahvistetaan perusoikeuskirjan 41 artiklassa, jäisivät tarkoituksettomiksi.
- 176 EKP väittää, että käsiteltävään asiaan sovelletaan yleistä luottamuksellisuusolettamaa. Tältä osin se viittaa unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöön, jossa on jo myönnetty tällaisten olettamien olemassaolo valtioneuvosten, yrityskeskittymien ja kartellien aloilla. EKP:n mukaan kyseisen oikeuskäytännön taustalla oleva logiikka – eli se, että näillä aloilla on tarpeen turvata menettelyjen moitteeton toiminta ja se, etteivät niiden tavoitteet vaarannu, estämällä se, että tutustumisoikeutta käytettäisiin rajoitettua oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon koskevien erityissääntöjen kiertämiseen – pätee myös vakavaraisuusvalvonnan alalla.
- 177 EKP väittää, että päinvastoin kuin kilpailuoikeuteen liittyvät menettelyt, joilla on alku ja joiden lopuksi tehdään päätös, EKP:n harjoittama pankkien vakavaraisuusvalvonta on jatkuvaa. Valvottuihin luottolaitoksiin kohdistuvia erilaisia riskejä arvioidaan siten jatkuvasti kyseisten laitosten säännöllisesti toimittamien tietojen perusteella. EKP väittää myös, että muilla aloilla hyväksytyillä yleisillä luottamuksellisuusolettamilla suojataan lähinnä hallinnollisten erityismenettelyjen häiriötöntä kulkua, kun taas EKP:tä sitovilla salassapitovelvoitteilla pyritään suojelemaan myös pankkivalvontamekanismin toimintaa kokonaisuutena ja sitä kautta rahoitusmarkkinoiden vakautta.
- 178 Nämä seikat huomioon ottaen EKP katsoo, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä vakavaraisuusvalvontaan liittyville asiakirja-aineistoille tarjottu suoja vastaa vähintään suojaa, jonka unionin tuomioistuin on myöntänyt keskittymien valvonnan alalla.
- 179 Tässä yhteydessä EKP kiistää kantajan väitteen, jonka mukaan kaikkia unionin toimielinten asiakirjoja koskee joka tapauksessa salassapitovelvollisuus, koska SEUT 339 artiklaa sovelletaan kaikkiin unionin toimielimiin. EKP:n mukaan salassapitovelvollisuus, jota sen on noudatettava hoitaessaan vakavaraisuusvalvontaan liittyviä tehtäviään, kuvastaa sen valvontatoiminnan erityisluonnetta. Tällä velvollisuudella on lisäksi erityinen ja selvästi rajattu henkilöllinen soveltamisala. Näin ollen se eroaa SEUT 339 artiklassa tarkoitettusta yleisestä salassapitovelvollisuudesta. Lisäksi SEUT 339 artiklassa ja EKP:n ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 37 artiklassa tarkoitetuilla salassapitovelvollisuuksilla ei suinkaan suljeta pois kaikenlaista tietojen ilmaisemista, vaan niissä suljetaan pois ainoastaan luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen.
- 180 Aluksi on todettava, että ensimmäinen väite perustuu osittain riidanalaisten päätösten virheelliseen ymmärtämiseen. Vaikka nimittäin kantaja väittää, että riidanalaisilla ”päätöksillä” rikotaan 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa siitä syystä, että kyseisissä päätöksissä EKP perusteli tutustumisoikeuden epäämistä hakemuksen kohteena oleviin asiakirjoihin yleisen luottamuksellisuusolettaman soveltamisella, todellisuudessa ainoastaan ensimmäinen ja kolmas riidanalainen päätös perustuvat tähän olettamaan, minkä EKP vahvisti istunnossa.

- 181 Toisesta riidanalaisesta päätöksestä, sellaisena kuin se esitettiin edellä 172 kohdassa, on todettava, että siinä tutustumisoikeuden epäämistä Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskeviin tietoihin perustellaan päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdalla. Kuten EKP istunnossa selitti, se ei suinkaan soveltanut yleistä luottamuksellisuusolettamaa evätäkseen oikeuden tutustua kyseisiin tietoihin, vaan se tutki konkreettisesti ja yksitellen kyseiset neljä asiakirjaa, jotka se antoi osittain tutustuttavaksi, sen määrittämiseksi, suojattiinko kyseisiä tietoja päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla poikkeuksella. Tämä lähestymistapa vastaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan yleisen luottamuksellisuusolettaman käyttäminen on asianomaiselle unionin toimielimelle, elimelle tai laitokselle pelkkä mahdollisuus, ja sillä on aina mahdollisuus kyseessä olevien asiakirjojen konkreettiseen ja asiakirjakohtaiseen tutkimiseen (tuomio 22.1.2020, PTC Therapeutics International v. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61 kohta).
- 182 Lisäksi on muistutettava, että oikeuskäytäntö, jossa yleiset luottamuksellisuusolettamat vahvistetaan, perustuu siihen, että oikeudesta tutustua asiakirjoihin tehtyjä poikkeuksia, joista säädetään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa, ei voida, kun asiakirjat, joita hakemuksessa saada tutustua asiakirjoihin tarkoitetaan, kuuluvat unionin oikeuden tietyn alan piiriin, tulkita ottamatta huomioon erityissäännöksiä, joilla säännellään oikeutta tutustua näihin asiakirjoihin. Näillä yleisillä olettamilla voidaan siten varmistaa sellaisten oikeudellisten järjestelmien keskenään johdonmukainen soveltaminen, joilla on erilaiset tavoitteet ja joissa ei välttämättä nimenomaisesti säädetä toisen järjestelmän etusijasta toiseen nähden (ks. tuomio 19.9.2018, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) v. komissio, T-39/17, ei julkaistu, EU:T:2018:560, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 183 Yleisten olettamien soveltaminen perustuu lähinnä siihen, että on pakko turvata kyseisten menettelyjen moitteeton toiminta ja se, etteivät niiden tavoitteet vaarannu. Yleisen olettamien hyväksyminen voi näin ollen perustua siihen, että oikeus tutustua tiettyjen menettelyjen asiakirjoihin on ristiriidassa näiden menettelyjen asianmukaisen kulun kanssa ja uhkaa vaarantaa ne, sillä yleisten olettamien avulla voidaan varmistaa menettelyn häiriötön kulku rajoittamalla kolmansien osapuolten puuttumista siihen (ks. tuomio 28.5.2020, Campbell v. komissio, T-701/18, EU:T:2020:224, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 184 Koska yleiset olettamien ovat poikkeus kyseisen unionin toimielimen velvollisuudesta tutkia konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti jokainen tutustumispyynnössä tarkoitettu asiakirja sekä yleisemmin periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja oikeus tutustua unionin toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (ks. tuomio 4.9.2018, ClientEarth v. komissio, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 28.5.2020, Campbell v. komissio, T-701/18, EU:T:2020:224, 39 kohta).
- 185 Näiden seikkojen valossa on seuraavaksi tutkittava, onko EKP perustellusti soveltanut päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaan perustuvaa yleistä luottamuksellisuusolettamaa.
- 186 Tältä osin on korostettava ensinnäkin, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että EKP ei saa antaa tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, joiden luottamuksellisuutta suojellaan ”unionin lainsäädännön perusteella”.

- 187 On todettava, että kun otetaan huomioon päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan sanamuoto, kyseiseen säännökseen perustuvalla yleisellä luottamuksellisuusolettamalla ei ole selvästi ja täsmällisesti rajattua soveltamisalaa.
- 188 Unionin lainsäädännön perusteella suojeltavien tietojen luottamuksellisuudesta on todettava, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohta, jossa viitataan unionin lainsäädäntöön, ei ole sisällöltään täsmällinen, ja sen soveltaminen riippuu viittauksista muihin unionin oikeuden säännöksiin, joita sovelletaan siinä asiayhteydessä, jossa hakemuksen kohteena olevat asiakirjat on laadittu.
- 189 Päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa luodaan siten yhteys EKP:n asiakirjoihin tutustumista koskevan järjestelmän ja niiden salassapitovelvollisuutta koskevien järjestelmien, joita EKP:n ja sen henkilöstön on noudatettava unionin lainsäädännön nojalla, välille, ja pyritään näin varmistamaan, että EKP noudattaa salassapitovelvollisuuksiaan myös sen omiin asiakirjoihin tutustumista koskevien hakemusten yhteydessä.
- 190 Sellaisen yleisen luottamuksellisuusolettaman tunnustaminen, joka perustuu säännökseen, jonka soveltamisalaa ei ole selvästi rajattu, ei täytä oikeusvarmuudelle, joka kuuluu unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin ja joka edellyttää, että oikeussäännöt ovat selviä ja täsmällisiä ja että niiden vaikutukset ovat ennakoitavissa, jotta ne, joita asia koskee, tietäisivät, miten niiden tulee toimia niissä tilanteissa ja oikeudellisissa suhteissa, joihin unionin oikeusjärjestystä sovelletaan, asetettuja vaatimuksia (tuomio 30.4.2019, Italia v. neuvosto (Välimeren miekkakalan kalastuskiintiö), C-611/17, EU:C:2019:332, 111 kohta; tuomio 25.11.2020, ACRE v. parlamentti, T-107/19, ei julkaistu, EU:T:2020:560, 66 kohta ja tuomio 9.12.2020, Adraces v. komissio, T-714/18, ei julkaistu, EU:T:2020:591, 37 kohta). Tästä periaatteesta johtuvien vaatimusten noudattaminen on erityisen tärkeää silloin, kun kyseisillä oikeussäännöillä voi olla yksityishenkilöille ja yrityksille epäedullisia seurauksia (ks. vastaavasti tuomio 30.4.2019, Italia v. neuvosto (Välimeren miekkakalan kalastuskiintiö), C-611/17, EU:C:2019:332, 111 kohta ja tuomio 26.3.2020, Hungeod ym., C-496/18 ja C-497/18, EU:C:2020:240, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Erityisesti oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että unionin lainsäädännön perusteella ne, joita asia koskee, voivat saada selville tarkasti, minkä laajuisia niille asetetut velvoitteet ovat, ja voivat yksiselitteisesti saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä niiden johdosta asianmukaisiin toimenpiteisiin (tuomio 10.3.2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, 44 kohta).
- 191 Lisäksi sellaisen yleisen luottamuksellisuusolettaman olemassaolon tunnustaminen, joka perustuu säännökseen, jonka soveltamisalaa ei ole rajattu selvästi, rikkoisi edellä 184 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä, josta ilmenee, että koska olettamat ovat poikkeus yleisemmästä periaatteesta, niitä on tulkittava suppeasti.
- 192 Toiseksi tällaisen päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohtaan perustuvan yleisen luottamuksellisuusolettaman hyväksymistä ei voitaisi sovittaa yhteen unionin tuomioistuimen tuomiossa Baumeister suosittaman lähestymistavan kanssa.
- 193 Kyseisessä tuomiossa, joka annettiin käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien päätösten tekemisen jälkeen, unionin tuomioistuin tulkitsi luottamuksellisten tietojen käsitettä, joka sisältyy rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1) 54 artiklaan. Tästä on todettava, että direktiivin

2004/39 54 artiklassa säädetään yleisestä toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevien luottamuksellisten tietojen ilmaisemista koskevan kiellon periaatteesta ja luetellaan tyhjentävästi erityistapaukset, joissa kyseinen yleinen kieltä ei poikkeuksellisesti ole esteenä niiden toimittamiselle tai käyttämiselle (tuomio Baumeister, 38 kohta).

- 194 Tuomion Baumeister 46 kohdassa unionin tuomioistuin totesi, että kaikki valvottavan yrityksen toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamat sitä itseään koskevat tiedot sekä kaikki valvonta-aineistoon sisältyvät kyseisen viranomaisen toteamukset, mukaan luettuna sen kirjeenvaihto muiden yksikköjen kanssa, eivät ole muista edellytyksistä riippumatta luottamuksellisiksi katsottavia tietoja, joita koskisi näin ollen direktiivin 2004/39 54 artiklan mukainen salassapitovelvollisuus. Unionin tuomioistuimen mukaan luottamuksellisiin tietoihin sitä vastoin kuuluvat sellaiset toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevat tiedot, jotka ensinnäkään eivät ole luonteeltaan julkisia ja joiden ilmaisemisesta saattaisi toiseksi olla haittaa ne toimittaneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön eduille tai kolmansien eduille taikka sijoituspalveluyritysten toiminnan valvontajärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.
- 195 Asianosaiset eivät kiistä, että tulkintaa, jonka unionin tuomioistuin teki direktiivin 2004/39 54 artiklasta tuomiossa Baumeister, voidaan soveltaa käsiteltävään asiaan, koska mainitun säännöksen sanamuoto on hyvin samankaltainen kuin säännösten, joihin EKP vetosi käsiteltävässä asiassa päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina ”unionin oikeuteen” kuuluvina säännöksinä, eli direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdan. Sekä direktiivin 2004/39 54 artiklassa että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdassa kielletään toimivaltaisia viranomaisia ilmaisemasta hallussaan olevia ”luottamuksellisia tietoja”, paitsi sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa kyseistä laitosta.
- 196 Näin ollen direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdan soveltaminen edellyttää sitä, että EKP tarkastaa, täyttyvätkö tuomiossa Baumeister vahvistetut kaksi edellytystä kaikkien niiden tietojen osalta, joita on pyydetty tutustuttavaksi. Jos nämä edellytykset tosiasiallisesti täyttyvät, EKP:n on evättävä oikeus tutustua kyseisiin tietoihin. Kyseisissä säännöksissä ei anneta tältä osin mitään harkintavaltaa, kuten unionin tuomioistuin vahvisti tuomion Baumeister 43 kohdassa. Tämän tarkastaminen edellyttää välttämättä kaikkien kyseessä olevien tietojen konkreettista ja asiakirjakohtaista arviointia, jota ei voida kiertää yleisen luottamuksellisuusolettaman soveltamisella.
- 197 Kolmanneksi on muistutettava, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu poikkeus on ns. ehdoton poikkeus. Toisin kuin poikkeusten, joiden soveltaminen edellyttää kyseessä olevien intressien vertailua, ehdottoman poikkeuksen soveltaminen on pakollista, koska kyseisen asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen yleisölle on omiaan vahingoittamaan mainitulla säännöksellä suojattuja intressejä.
- 198 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yleisen oletettaman soveltamisella ei suljeta pois asianomaisten oikeutta osoittaa, että tietty asiakirja, jonka sisältämien tietojen ilmaisemista on pyydetty, ei kuulu kyseisen oletettaman alaan tai että olemassa on sellainen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ylivoimainen yleinen etu, joka oikeuttaa ilmaisemaan kyseisen asiakirjan sisältämät tiedot (tuomio 29.6.2010, komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62 kohta; ks. myös tuomio 11.5.2017, Ruotsi v.

komissio, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 28.5.2020, Campbell v. komissio, T-701/18, EU:T:2020:224, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 199 Se, että yleinen oletama voidaan edellä 198 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kumota osoittamalla, että olemassa on siihen nähden ylivoimainen yleinen etu, on ristiriidassa sen kanssa, että päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu poikkeus on ns. ehdoton poikkeus eikä se siten edellytä vertailua tällaiseen ylivoimaiseen etuun.
- 200 Samaten on muistutettava, kuten edellä 181 kohdassa jo mainittiin, että yleisen luottamuksellisuusolettaman käyttäminen on asianomaiselle unionin toimielimelle, elimelle tai laitokselle pelkkä mahdollisuus, ja sillä on aina mahdollisuus kyseessä olevien asiakirjojen konkreettiseen ja asiakirjakohtaiseen tutkimiseen (tuomio 22.1.2020, PTC Therapeutics International v. EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61 kohta).
- 201 Kuten EKP väittää vastineensa 94 kohdassa ja kun otetaan huomioon jäljempänä tämän tuomion 228, 271 ja 302 kohdassa esitetyt toteamukset, käsiteltävässä asiassa on todettava, että sovellettiinpa tietoihin, joihin tutustuminen ensimmäisessä ja kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä evättiin, jotakin yleistä oletamaa tai ei, ne ovat joka tapauksessa ”luottamuksellisia tietoja”, jotka kuuluvat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan.
- 202 Tästä seuraa, että riippumatta siitä, mihin ratkaisuun ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen väitteen tarkastelussa päädytään, sillä ei voida kyseenalaistaa ensimmäisen ja kolmannen riidanalaisen päätöksen laillisuutta, sillä ensimmäisen kanneperusteen toisen ja kolmannen väitteen hylkäämisen huomioon ottaen kyseiset tiedot kuuluvat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksen soveltamisalaan.
- 203 Näin ollen vaikka oletettaisiin, että EKP pyrki ensimmäisessä ja kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä virheellisesti soveltamaan yleistä luottamuksellisuusolettamaa, ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen väite on hylättävä tehottomana.

2. Toinen väite, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät ole luottamuksellisia tietoja

- 204 Toisen väitteensä yhteydessä kantaja yhtäältä moittii EKP:tä siitä, että tämä kieltäytyi antamasta tutustuttavaksi tietoja, jotka olivat julkisia. Toisaalta kantaja väittää, että EKP ei täsmentänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla, mitä haittaa hakemuksen kohteena olevien tietojen antamisesta tutustuttavaksi voisi olla sekä Banco Popolarin ja Banco Santanderin taloudellisille eduille että vakavaraisuuden valvontajärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.
- 205 Nämä väitteet herättävät kysymyksen siitä, sisältävätkö hakemuksen kohteena olevat asiakirjat direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja.
- 206 Näin ollen on tutkittava, sisältävätkö hakemuksen kohteena olevat asiakirjat luottamuksellisia tietoja eli tietoja, jotka ensinnäkään eivät ole luonteeltaan julkisia ja joiden ilmaisemisesta saattaisi toiseksi olla haittaa ne toimittaneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön eduille tai kolmansien eduille taikka vakavaraisuusvalvonnan moitteettomalle toiminnalle (ks. analogisesti tuomio Baumeister, 46 kohta). Nämä kaksi edellytystä tutkitaan jäljempänä peräkkäin.

a) Hakemuksen kohteena olevien tietojen julkisuus

- 207 Kannekirjelmässään kantaja väittää, että suurin osa Banco Popularin kriisinratkaisua koskevista tiedoista on jo tullut markkinoiden tietoon tiivistetysti tai epäsuorasti, koska yhtäältä nämä tiedot on julkaistu lehdissä ja koska toisaalta pörssiin listautuneille pankeille on asetettu useita avoimuusvelvoitteita. Näin ollen kantaja väittää, että markkinoilla oli jo tiedossa, että Banco Popularilla oli ollut likviditeettiongelmia, jotka olivat johtaneet sen asettamiseen kriisinratkaisuun. Kantajan mukaan kriisinratkaisun yksityiskohtien ilmaiseminen ei muuta mitenkään markkinoiden käsitystä tapahtumista.
- 208 Komission ja Banco Santanderin väliintulokirjelmistä esittämässään huomautuksessa kantaja viittaa useisiin lehtiartikkeleihin ja esittää useita Banco Popularin hätärahoitushakemukseen ja likviditeettitilanteeseen liittyviä lehtiartikkeleita, jotka sen mukaan osoittavat, että nämä tiedot ovat julkisia.
- 209 Näissä samoissa huomautuksissa kantaja lähinnä väittää, että Banco Santander ei itsekään pidä hakemuksen kohteena olevia tietoja luottamuksellisina. Tältä osin kantaja väittää, että Banco Popular on vuosi- ja neljännesvuosiraporteissaan julkaissut tiettyjä lyhyen aikavälin suhdelukuihin liittyviä tietoja ja että se on julkaissut myös lainojen ja talletusten suhdeluvun, joka on yksi sen likviditeetin tunnusluvuista. Lisäksi Asociación Española de Banca (Espanjan pankkiyhdistys, jäljempänä AEB) on kantajan mukaan julkaissut kuukausittain kunkin pankin taseen, josta ilmenevät talletusten ja lainojen määrät. Näiden tietojen perusteella pystytään laskemaan lainojen ja talletusten suhdeluku. Kantajan mukaan Banco Santander ei selitä, miksi nämä tiedot voivat olla julkisia, kun taas muut likviditeetin tunnusluvut, joita kantaja pyysi tutustuttavaksi, on pidettävä luottamuksellisina.
- 210 EKP:n mukaan nämä väitteet on jätettävä tutkimatta tai ainakin hylättävä perusteettomina. Se kiistää sen, että tiedot, joihin tutustumisen se epäsi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, olivat julkisia riidanalaisten päätösten tekoajankohtana. EKP myös väittää, ettei kantaja ole onnistunut yksilöimään niitä tietoja, joihin se väitteissään viittaa.
- 211 Vastauksessaan EKP:n väitteisiin kantaja täsmensi perustelujaan ja toimitti niiden tueksi lisää asiakirjoja. Ensinnäkin kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä kyseessä olevien asiakirjojen osalta kantaja viittaa liitteeseen, johon sisältyvissä lehtiartikkeleissa on maininta Banco Popularin 6.6.2017 EKP:lle lähettämästä kirjeestä ja sen sisällöstä. Toiseksi ensimmäisen riidanalaisen päätöksen kohteena olevista ”Banco Popularin likviditeettiä” koskevista asiakirjoista kantaja toteaa, että nämä tiedot on jo julkaistu joko Banco Popularin vuosi- ja neljännesvuosiraporteissa tai AEB:n, jonka jäsen Banco Popular oli, toimesta niiden julkistamiseksi. Tältä osin kantaja viittaa komission väliintulokirjelmistä esittämiensä huomautusten liitteessä oleviin asiakirjoihin. Kolmanneksi toisen riidanalaisen päätöksen kohteena olevien hätärahoituksen myöntämiseen liittyvien tietojen osalta kantaja viittaa komission ja Banco Santanderin väliintulokirjelmistä esittämiensä huomautusten mukana toimittamiinsa liitteisiin ja esittää lisää lehtiartikkeleita, jotka kantajan mukaan tukevat sitä, että nämä tiedot ovat luonteeltaan julkisia.
- 212 Ensinnäkin on todettava, ettei EKP suinkaan vedonnut päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen perustellakseen sitä, että se epäsi oikeuden tutustua hätärahoituksen enimmäismäärää, tosiasiallisesti myönnettyä hätärahoituksen määrää ja annettuja vakuuksia koskeviin tietoihin (ks. tästä edellä 89 kohta). Kantajan toisen väitteen yhteydessä esittämät perustelut on siten hylättävä tehottomina siltä osin kuin ne koskevat näitä tietoja.

- 213 Toiseksi on muistutettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kanteessa on oltava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämä on ilmaistava niin selvästi ja tarkasti, että vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja että unionin yleinen tuomioistuin voi antaa kanteen johdosta ratkaisun tietyissä tapauksissa jopa ilman muita tietoja. Kanteessa on näin ollen nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perustana oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia. Vastaavien vaatimusten on täyttyttävä silloinkin, kun kanneperusteen tueksi esitetään väite (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2018, Winkler v. komissio, T-369/17, ei julkaistu, EU:T:2018:334, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.5.2020, Peek & Cloppenburg v. EUIPO – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, ei julkaistu, EU:T:2020:187, 29 kohta).
- 214 Vaikka kannekirjelmän tekstiosaa voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla kannekirjelmän liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä, ei voida korjata sitä, että kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on edellä mainittujen määräysten mukaan mainittava (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 215 Unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei myöskään ole etsiä ja tunnistaa liitteistä oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteillä on puhtaasti todistuksellinen ja täydentävä tehtävä (ks. tuomio 17.9.2007, Microsoft v. komissio, T-201/04, EU:T:2007:289, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 24.2.2021, Universität Koblenz-Landau v. EACEA, T-606/18, ei julkaistu, EU:T:2021:105, 61 kohta).
- 216 Tämän oikeuskäytännön huomioon ottaen on todettava, että kantajan väitteillä ei pystytä riittävän pätevästi kyseenalaistamaan EKP:n väitettä, jonka mukaan hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät olleet julkisia riidanalaiten päätösten tekohetkellä. Kantaja ei nimittäin ole esittänyt väitteidensä tueksi mitään konkreettista näyttöä, joten unionin yleinen tuomioistuin ei pysty tutkimaan niiden paikkansapitävyyttä. Kantaja ei siten kirjelmässään täsmennä, mitä tietoja se tarkkaan ottaen pitää julkisina, vaan se ainoastaan viittaa yleisluonteisesti noin kymmeneen eri liitteeseen, joissa on yhteensä yli 1 000 sivua. Kantaja ei täsmennä, minkä nimenomaisten liitteen kohtien perusteella voidaan sen mielestä osoittaa, että hakemuksen kohteena olevat tiedot olivat julkisia riidanalaiten päätösten tekohetkellä.
- 217 Kolmanneksi on korostettava, kuten EKP perustellusti toteaa, että EKP:llä ei voi olla velvollisuutta seurata asianomaisten luottolaitosten, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tai lehdistön omaa julkaisutoimintaa.
- 218 Unionin tuomioistuin totesi 19.12.2019 antamansa tuomion EKP v. Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) 56 kohdassa, että tietojen luottamuksellisuuteen voidaan vedota, kunhan EKP ei ole julkistanut kyseisiä tietoja, ja että se, että kolmannet ovat julkistaneet likimääräisiä tietoja, ei ole sellaisenaan omiaan velvoittamaan EKP:tä ilmoittamaan näitä tietoja. Näin ollen vaikka kantajan mainitsemiin lehtiartikkeleihin sisältyneet tiedot olivat hyvin lähellä hakemuksen kohteena oleviin asiakirjoihin sisältyviä tietoja, tämä seikka ei velvoittanut EKP:tä antamaan asiakirjoja tutustuttavaksi.

- 219 Asiakirjan luvattoman luovuttamisen seurauksena ei sitä paitsi voi olla se, että asiakirja, johon sovelletaan jotakin päätöksen 2004/258 4 artiklassa tarkoitetuista poikkeuksista, tulee yleisesti saataville (ks. analogisesti tuomio 25.10.2013, Beninca v. komissio, T-561/12, ei julkaistu, EU:T:2013:558, 55 kohta).
- 220 Neljänneksi hakemuksen kohteena olevista asiakirjoista käy ilmi, että ainoastaan rajoitettu henkilömäärä on tietoinen niihin sisältyvistä tiedoista ja että ne eivät siten ole luonteeltaan julkisia (ks. vastaavasti tuomio 30.5.2006, Bank Austria Creditanstalt v. komissio, T-198/03, EU:T:2006:136, 71 kohta).
- 221 Ensinnäkin siltä osin kuin on kyse FOLTF-arvioinnista, sen kokonaisen version perusteella voidaan todeta, että otteet, joita ei annettu tutustuttavaksi, sisältävät lähinnä taloudellisia tietoja, jotka liittyvät Banco Popularin vakavaraisuussuhteeseen ja likviditeettilanteeseen FOLTF-arvioinnin laatimista edeltävillä viikoilla. Kuten EKP istunnossa vahvisti, ne eivät ole kyseisen luottolaitoksen, kansallisen keskuspankin tai EKP:n säännöllisesti tai tavanomaisesti julkaisemia tietoja, vaan ne ovat tietoja, joita on tarkasteltu erityisesti sen arvioimiseksi, täyttääkö valvottu luottolaitos edelleen direktiivissä 2013/36 asetetut toimiluvan myöntämisedellytykset.
- 222 Toiseksi siltä osin kuin on kyse Banco Popularin 6.6.2017 EKP:lle lähettämästä kirjeestä, on todettava, että kantaja väittää, että vaikka tämän kirjeen olemassaolosta ja sisällöstä on mainintoja sen toimittamissa lehtiartikkeleissa, nämä maininnat ovat erittäin yleisluonteisia eikä niissä ilmaista kyseiseen kirjeeseen sisältyviä tietoja.
- 223 Kolmanneksi ensimmäisen riidanalaisen päätöksen kohteena olevasta asiakirjasta, joka oli yhteenveto Banco Popularin talletusten päivittäisistä saldoista 3.4.2017 alkaen, on todettava, että EKP selittää kyseisessä päätöksessä, että tämä asiakirja sisältää tietoja, joita EKP:lle ei tavanomaisesti toimiteta, mutta että se alkoi poikkeuksellisesti kerätä näitä tietoja 3.4.2017. EKP lisää, että kyseinen asiakirja laadittiin Banco Popularin vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä FOLTF-arvioinnin valmistelemiseksi.
- 224 Minkään kantajan perusteluihin liittyvän seikan perusteella ei voida päätellä, että nämä EKP:n poikkeuksellisesti keräämät tiedot olivat julkisia ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekohetkellä. Kantaja ainoastaan toteaa, että Banco Popular ja AEB ovat julkaisseet tiettyjä tietoja, joiden avulla voidaan laskea ”Banco Popularin likviditeetin tunnusluvut”. Kantaja mainitsee kuitenkin pohtineensa, miksi ”muut tunnusluvut, joita [se] pyytää tutustuttavaksi, ovat luottamuksellisia”. Kantaja ei kuitenkaan esitä vähäisintäkään näyttöä siitä, että sen tutustuttavaksi pyytämät tiedot ovat julkisia, vaan se lähinnä vahvistaa, että nämä tiedot eivät ole yleisesti saatavilla.
- 225 Neljänneksi tiedoista, joihin tutustumisen EKP epäsi toisessa riidanalaisessa päätöksessä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, eli Banco Popularin likviditeettilanteeseen ja vakavaraisuussuhteeseen liittyvistä tiedoista on todettava, että ne kolme asiakirjaa, joihin nämä tiedot sisältyvät, on tarkoitettu sisäiseen käyttöön EKP:n neuvostossa käytävien neuvottelujen yhteydessä. Nämä kolme asiakirjaa on siten jo luonteensa puolesta tarkoitettu ainoastaan rajoitetun henkilömäärän tietoon.
- 226 Viidenneksi kantaja ei myöskään voi vedota väitteeseen, jonka mukaan Banco Santander myönsi itse, että hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät olleet luottamuksellisia, koska toimielinten kanssa käymissään keskusteluissa Banco Santander vastusti ainoastaan tiettyjen sellaisten erityisten tietojen ilmaisemista, jotka voisivat vahingoittaa sen taloudellisia etuja, eli Banco

Santanderin asiakkaisiin, yhteisyrityssopimuksille kriisinratkaisumääräyksestä aiheutuviin seurauksiin ja Banco Populariin 6.6.2017 kohdistuneiden oikeudellisten riskien laskentapolitiikan yksityiskohtiin ja arviointiin liittyvien tietojen ilmaisemista.

- 227 Kuten nimittäin Banco Santander istunnossa totesi, keskustelut, joihin se viittaa, käytiin kriisinratkaisuneuvostossa asiakirjoihin tutustumista koskevassa menettelyssä, eivätkä ne koskeneet EKP:n hallussa ja sen käytössä olevia tietoja. Lisäksi, toisin kuin kantaja väittää, Banco Santander toteaa väliintulokirjelmässään nimenomaisesti, että se katsoo, että käsiteltävässä asiassa hakemuksen kohteena olevat tiedot olivat luottamuksellisia riidanalaisten päätösten tekoajankohtana.
- 228 Edellä esitetyn huomioon ottaen on todettava, ettei minkään asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella voida päätellä, että tiedot, joihin tutustuminen evättiin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, olivat julkisia riidanalaisten päätösten tekoajankohtana.

b) Tiedot toimittaneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön eduille tai kolmansien eduille aiheutuvan haitan taikka vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomalle toiminnalle aiheutuvan haitan riski

- 229 Toinen edellytys, joka tuomiossa Baumeister asetetaan tiettyjen tietojen pitämiselle luottamuksellisina, edellyttää sen tutkimista, voiko niiden ilmaisemisesta olla haittaa tiedot toimittaneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön eduille tai kolmansien eduille taikka vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomalle toiminnalle (tuomio Baumeister, 46 kohta). Tähän edellytykseen liittyvät kantajan väitteet jakautuvat kahteen osaan.

1) Ensimmäinen osa, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen ilmaiseminen ei aiheuta haittaa niihin sisältyvät tiedot toimittaneen henkilön eduille tai kolmansien eduille

- 230 Ensinnäkin kantaja väittää, että hakemuksen kohteena olevat tiedot ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niiden ilmaiseminen voi merkittävästi vaikuttaa Banco Popularin eikä Banco Santanderin taloudellisiin etuihin.
- 231 Tästä kantaja toteaa yhtäältä, että kyseiset tiedot koskevat menneisyyttä. Kannekirjelmään liitetyn taloudellisen raportin mukaan ainoastaan nykyisyyttä ja tulevaisuutta koskevilla tiedoilla on merkitystä markkinoiden ja rahoitusmarkkinalaitosten kannalta. Koska finanssialalle on ominaista, että tieto liikkuu nopeasti ja toimijat tekevät nopeita päätelmiä merkityksellisinä pitämistään tiedoista, tiedot myös vanhenevat äkkiä eikä niistä siten ole enää hyötyä markkinoille. Kantajan mukaan tämä pätee nimenomaan tietoihin, jotka koskevat annettuja vakuuksia, Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta sekä sen kykenemättömyyttä tai todennäköistä kykenemättömyyttä jatkaa toimintaansa. Vaikka nämä tiedot tavallisesti ovatkin taloudellisesti arkaluonteisia, kantaja väittää, että rahoitusmarkkinoiden tai kilpailijoiden kannalta ne eivät ole enää merkityksellisiä, koska ne ovat peräisin Banco Popularin kriisinratkaisua edeltäneeltä ajalta eivätkä ne siten kuvasta sen nykyistä tilannetta. Kaikki kriisinratkaisua edeltävät tiedot ovat siten historiallisia tietoja, eikä niitä voida pitää luottamuksellisina.

- 232 Kantaja myös väittää, että oikeuskäytännössä noudatetaan tietojen historiallisuutta arvioitaessa tapauskohtaista lähestymistapaa. Vaikka tuomiossa Baumeister vahvistettiin kumottavissa oleva oletama siitä, että tiettyjä tietoja, jotka ovat vähintään viisi vuotta vanhoja, on pidettävä historiallisina tietoina, kyseisestä tuomiosta ei voida päätellä, että alle viisi vuotta vanhoja tietoja ei missään tapauksessa voida pitää historiallisina tietoina.
- 233 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että SEUT 263 artiklan nojalla nostetun kumoamiskanteen yhteydessä unionin toimen lainmukaisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella (ks. tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 4.6.2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. EKP, T-376/13, EU:T:2015:361, 84 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. vastaavasti myös tuomio Baumeister, 50 kohta). Kuten Banco Santander perustellusti toteaa, ajankohta, joka unionin yleisen tuomioistuimen on otettava huomioon sen arvioimiseksi, saattoiko EKP laillisesti evätä oikeuden tutustua hakemuksen kohteena oleviin tietoihin, on siten riidanalaisten päätösten tekoajankohta eli 7.11.2017.
- 234 Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan hakemuksen kohteena olevat tiedot eivät ole enää merkityksellisiä rahoitusmarkkinoiden tai kilpailijoiden kannalta, koska ne ovat peräisin Banco Popularin kriisinratkaisua edeltäneeltä ajalta eivätkä ne siten kuvasta sen nykyistä tilannetta, ei voi menestyä.
- 235 Lisäksi on todettava, että unionin tuomioistuin katsoi tuomion Baumeister 54 kohdassa, että tietoja, jotka ovat voineet tiettyinä aikana olla liikesalaisuuksia mutta jotka ovat vähintään viisi vuotta vanhoja, on ajan kulumisen vuoksi pidettävä lähtökohtaisesti historiallisina tietoina, joiden salaisuus on tästä syystä lakannut, ellei tietojen salaisuuteen vetoava osapuoli poikkeuksellisesti osoita, että tiedot ovat vanhuudestaan huolimatta vielä sen tai kolmansien liiketaloudellista asemaa koskevia olennaisia seikkoja.
- 236 Tältä osin Banco Santander väittää, eivätkä muut osapuolet ole tätä kiistäneet, että hakemuksen kohteena olevat tiedot ovat peräisin pääasiallisesti kriisinratkaisua välittömästi edeltäneeltä ajanjaksolta ja tietyissä tapauksissa vuoden 2017 alusta.
- 237 Näin ollen hakemuksen kohteena olevat tiedot olivat riidanalaisten päätösten tekoajankohtana enintään muutaman kuukauden vanhoja, eikä niitä siten voitu edellä 233 ja 235 kohdassa mainittujen kriteerien perusteella pitää historiallisina tietoina.
- 238 Tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteellä, jonka mukaan tuomiossa Baumeister ei mitenkään anneta ymmärtää, että tietoja, jotka ovat alle viisi vuotta vanhoja, ei missään tapauksessa voida pitää historiallisina tietoina, ja että ne on arvioitava tapauskohtaisesti. Kantaja väittää, että etenkin nyt kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa hakemuksen kohteena olevat tiedot koskevat kriisinratkaisumääräyksen kohteena olevan luottolaitoksen taloudellista asemaa, näistä tiedoista tulee automaattisesti historiallisia sen jälkeen, kun kriisinratkaisumääräys on annettu.
- 239 Ei kuitenkaan voida katsoa, että kriisinratkaisumääräyksen antaminen luo uuden oletaman, jonka mukaan kriisinratkaisumääräyksen kohteena olevan luottolaitoksen taloudellista asemaa koskevista tiedoista tulee automaattisesti historiallisia. Tällainen lähestymistapa sulkisi

- lähtökohtaisesti pois päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, luettuna yhdessä direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdan kanssa, tarkoitetun poikkeuksen soveltamisen.
- 240 Kuten EKP, komissio ja Banco Santander perustellusti toteavat, 7.6.2017 jälkeen Banco Popular jatkoi edelleen toimintaansa osana Banco Santander -konsernia, kunnes se sulautui Banco Santanderiin absorptiosulautumisen kautta 28.4.2018.
- 241 Yhtenä syynä siihen, että kriisinratkaisuneuvosto päätti antaa Banco Popularista kriisinratkaisumääräyksen, oli nimittäin varmistaa Banco Popularin kriittisten toimintojen jatkuvuus asetuksen N:o 806/2014 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti. Banco Santanderin myynti mahdollisti siten sen, että Banco Popular saattoi jatkaa toimintaansa normaaleilla markkinaehdoilla Santander-konsernin jäsenenä.
- 242 Tästä seuraa, että EKP saattoi pätevästi todeta, että tietojen ilmaiseminen Banco Santanderin talletusten päivittäisistä saldoista 3.4.2017 lukien ja tietojen ilmaiseminen Banco Popularin likviditeettitilanteesta ja vakavaraisuussuhteesta, sen markkina-asemasta ja sen varoista ja veloista sekä arvioinnista, joka koski Banco Popularin likviditeettitilanteen vaikutuksia sen tytäryhtiön Banco Popular Portugalin rahoitukseen ja operatiiviseen rakenteeseen, olisi voinut riidanalaisten päätösten tekoajankohtana aiheuttaa haittaa Banco Popularin eduille tai sen emoyhtiön eduille kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta huolimatta.
- 243 Toiseksi kantaja väittää lähinnä, ettei EKP ole onnistunut näyttämään toteen, että hakemuksen kohteena olevien tietojen ilmaiseminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti vahingoittaa Banco Santanderin ja Banco Popularin taloudellisia etuja. Tältä osin kantaja toteaa, että riidanalaisten päätösten perustelut ovat hyvin yleisiä ja pätsivät mihin tahansa pankkiin. Se myös huomauttaa, ettei EKP tosiasiallisesti ottanut huomioon Banco Popularin kriisinratkaisua eikä tilanteen poikkeuksellisuutta.
- 244 Tästä on aluksi todettava, ettei kantaja ole muodollisesti esittänyt mitään perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskevaa kanneperustetta. Kantajan kirjelmien tarkastelun perusteella vaikuttaa pikemminkin siltä, että se on eri mieltä EKP:n esittämistä perusteluista.
- 245 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että perusteluvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta. Päätöksen perusteluissa toistetaan näet virallisesti päätöksen perustana olevat syyt. Jos nämä syyt ovat virheellisiä, ne rasittavat päätöksen asiasisällön laillisuutta mutta eivät sen perusteluja, jotka saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä. Väitteet ja lausumat, joilla pyritään riitauttamaan toimen hyväksyttävyyden, ovat näin ollen tehottomia perustelujen puuttumista tai niiden puutteellisuutta koskevan kanneperusteen yhteydessä (ks. tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 29.4.2020, Tilly-Sabco v. neuvosto ja komissio, T-707/18, ei julkaistu, EU:T:2020:160, 103 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 246 Ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä EKP mainitsi, että hakemuksen kohteena olevan asiakirjan sisältämien tietojen ilmaisemisella olisi haitallisia seurauksia kyseiselle luottolaitokselle, koska se ei enää voisi luottaa siihen, että tiedot, jotka se on toimittanut EKP:lle

vakavaraisuusvalvontaa varten, säilyvät luottamuksellisina. Kyseisessä päätöksessä myös täsmennetään, että tätä luottamuksellisuutta koskevaa järjestelmää sovelletaan siitä huolimatta, että pankkiin on kohdistettu kriisinratkaisumääräys.

247 Toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP totesi Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevista tiedoista, että niiden ilmaiseminen kannustaisi markkinatoimijoita spekuloidaan Banco Santanderin likviditeettitilanteella ja sen rahoitustarpeilla, mikä puolestaan voisi aiheuttaa perusteetonta rahoituspainetta.

248 Kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä EKP totesi, että hakemuksen kohteena olevat tiedot koskivat yhtäältä Banco Santanderin taloudellista markkina-asemaa ja toisaalta sen varoja ja velkoja ja että näiden tietojen ilmaiseminen voisi vaikuttaa kielteisesti Banco Popularin ja Banco Santanderin taloudellisiin etuihin. EKP:n mukaan erityisesti arviointi, joka koski Banco Popularin likviditeettitilanteen vaikutuksia sen tytäryhtiön Banco Popular Portugalin rahoitukseen ja operatiiviseen rakenteeseen, on liiketaloudellisesti arkaluonteinen ja voisi johtaa perusteettomiin spekulointeihin konsernin rahoitustilanteesta ja likviditeetistä. Kyseisessä päätöksessä myös mainitaan, että salassapitovelvollisuutta koskevaa järjestelmää sovelletaan siitä huolimatta, että pankki on asetettu kriisinratkaisuun.

249 Näin ollen EKP saattoi pätevästi katsoa, että tiedot, joihin tutustumisen se epäsi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella, saattoivat riidanalaisien päätösten tekoajankohtana konkreettisesti ja tosiasiallisesti aiheuttaa haittaa Banco Popularin tai Banco Santanderin eduille. Tähän päätelmään ei vaikuta mitenkään se, että riidanalaisissa päätöksissä perustellaan ainoastaan hyvin lyhyesti, miksi tällaista haittaa voitiin olettaa aiheutuvan siitä huolimatta, että Banco Populariin oli sovellettu kriisinratkaisuvälinettä.

250 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen osa, jonka mukaan hakemuksen kohteena olevien tietojen ilmaiseminen ei aiheuta haittaa Banco Popularin tai Banco Santanderin eduille, on hylättävä.

2) Toinen osa, jonka mukaan hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen ei aiheuta haittaa vakavaraisuuden valvontajärjestelmän moitteettomalle toiminnalle

251 Ennen kantajan esittämien väitteiden tutkimista on syytä palauttaa mieleen edellä 157–162 kohdassa mainitut näkökohdat.

252 Kuten komissio perustellusti väittää, oikeuskäytäntöä, jonka mukaan EKP:llä on laaja harkintavalta määrittäessään, voiko tiettyjen tietojen ilmaiseminen vahingoittaa päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kaltaista yleistä etua, on sovellettava arviointiin, joka EKP:n on tehtävä tuomiossa Baumeister vahvistetun toisen edellytyksen soveltamisen yhteydessä. Vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomalle toiminnalle aiheutuvan haitan riskin arviointi nimittäin vastaa yleisen edun vahingoittumisen riskin arviointia.

253 Edellä 159 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan EKP:n arviointi siitä, vahingoittaako tiettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettoman toiminnan suoja, on luonteeltaan monitahoinen ja arkaluonteinen ja edellyttää aivan erityistä huolellisuutta.

- 254 Lisäksi perusteet, jotka unionin tuomioistuin vahvistaa tuomiossa Baumeister sen arvioimiseksi, voiko sijoituspalveluyritysten toiminnan valvontajärjestelmän moitteettomalle toiminnalle aiheutua haittaa, ja joita sovelletaan analogisesti vakavaraisuusvalvonnan ja kriisinratkaisun yhteydessä, ovat hyvin yleisiä, kuten edellä 160 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä edellytetään.
- 255 Tästä seuraa yhtäältä, että unionin yleisen tuomioistuimen tässä yhteydessä harjoittama laillisuusvalvonta rajoittuu edellä 161 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuun valvontaan, ja toisaalta, että sillä, että EKP noudattaa velvollisuutta perustella päätöksensä oikeudellisesti riittävällä tavalla, on lähtökohtaisesti erityisen perustavanlaatuisen merkitys (ks. tästä edellä 162 kohta).
- 256 Käsiteltävässä asiassa EKP mainitsi ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä, että asiakirja, jossa oli tietoja Banco Popularin talletusten päivittäisistä saldoista, sisältyi Banco Popularin jatkuvaa valvontaa koskevaan hallinnolliseen asiakirja-aineistoon ja lopulliseen arviointiin siitä, oliko Banco Popular kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.
- 257 Toisessa riidanalaisessa päätöksessä EKP totesi, ettei kantaja ollut kiistänyt 11.8.2017 tehdyssä päätöksessä LS/PT/2017/66 esitettyä analyysia, jonka mukaan 5.6.2017 päivätty asiakirja, jonka otsikko on ”Emergency liquidity assistance request from the Banco de España”, sisältää Banco Popularin likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevia tietoja. Tämän jälkeen EKP selitti, että Banco Popular oli toimittanut sille nämä tiedot jatkuvan valvonnan yhteydessä.
- 258 FOLTF-arvioinnin kokonaisesta versiosta ja asiakirjoista, jotka Banco Popular oli toimittanut erityisesti pääomapositiostaan, likviditeettitilanteestaan ja muista jatkuvan toimilupansa edellytyksistä, EKP totesi kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä, että nämä asiakirjat liittyivät jatkuvaa vakavaraisuusvalvontaa ja FOLTF-arviointimenettelyä koskeviin hallinnollisiin asiakirja-aineistoihin. EKP:n mukaan nämä hallinnolliset asiakirja-aineistot liittyivät niiden EKP:lle toimivaltaisena valvontaviranomaisena kuuluvien tehtävien hoitoon, joista säädetään asetuksessa N:o 1024/2013.
- 259 Kolmessa riidanalaisessa päätöksessä EKP totesi myös, että kun se hoitaa sille asetuksen N:o 1024/2013 annettuja tehtäviä, sitä sitoo salassapitovelvollisuus. Tässä yhteydessä se tarkensi sovellettavat säännökset ja salassapitovelvollisuuden sisällön ja viittasi siihen, että tähän salassapitovelvollisuuteen säädettyjä poikkeuksia ei sovellettu käsiteltävään asiaan.
- 260 EKP päätteli tästä, että vakavaraisuusvalvonnassa saatujen luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen saattoi aiheuttaa haittaa sekä sille luottolaitokselle, jota tiedot välittömästi koskevat, että yleisesti pankkijärjestelmälle, koska pankit eivät voisi enää luottaa siihen, että niiden EKP:lle vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä toimittamat tiedot pysyvät luottamuksellisina.
- 261 Ensimmäisessä ja kolmannessa riidanalaisessa päätöksessä EKP viittasi tässä yhteydessä 11.12.1985 annettuun tuomioon Hillenius (110/84, EU:C:1985:495, 27 kohta) ja 12.11.2014 annettuun tuomioon Altmann ym. (C-140/13, EU:C:2014:2362, 31–33 kohta). Päätöksessään EKP myös mainitsi, että kriisinratkaisu ei ollut muuttanut Banco Popularin asemaa valvottuna laitoksena ja että näin ollen siihen sovellettiin edelleen luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä.
- 262 EKP on siten selittänyt suojan tarvetta vetoamalla siihen, että hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemisesta aiheutuu haittaa erityisesti pankkijärjestelmälle yleensä.

- 263 Kantajan esittämät väitteet eivät kumoa näitä päätelmiä.
- 264 Yhtäältä nimittäin kantajan väite, jonka mukaan perustelu on muotoiltu yleisesti ja stereotyyppisesti, on hylättävä. Tältä osin on otettava huomioon, että voi olla mahdotonta osoittaa jokaisen asiakirjan ja käsiteltävässä asiassa jokaisen asiakirjoihin sisältyvän tiedon osalta syitä, joiden perusteella oikeus tutustua niihin on evätty, ilmaisematta asiakirjan tai sen olennaisen osan sisältöä ja näin ollen poistamatta poikkeukselta sen olennaista tarkoitusta. Käsiteltävässä asiassa hakemuksen kohteena olevan asiakirjan sisällön täydellisempi ja yksilöllisempi esittely vaarantaisi sen takia, että kyseistä asiakirjaa koskevat yleistä etua koskevat poikkeukset siltä osin kuin on kyse vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomasta toiminnasta, väistämättä sellaisten tietojen luottamuksellisuuden, jotka kyseisten poikkeusten takia on tarkoitus pitää luottamuksellisina (ks. analogisesti tuomio 26.4.2005, Sison v. neuvosto, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, 84 kohta).
- 265 Toisaalta on hylättävä myös väite, jonka mukaan sellaisten tietojen kuin likviditeettisuhteen ilmaiseminen ei missään tapauksessa voi muodostua ennakkotapaukseksi, jonka nojalla tämänkaltaisia tietoja alettaisiin tulevaisuudessa julkistaa markkinoilla, koska Banco Popularin asettaminen kriisinratkaisuun oli poikkeuksellista.
- 266 Kantaja ei nimittäin onnistu kyseenalaistamaan EKP:n arviota, jonka mukaan tiettyjen tietojen ilmaiseminen olisi omiaan vahingoittamaan EKP:n ja valvottujen laitosten keskinäistä luottamusta, joka on välttämätöntä vakavaraisuuden valvontamekanismin kannalta. Tältä osin se, että pankkien kriisinratkaisu on edelleen poikkeuksellista ja että EKP on kerännyt tiettyjä tietoja ainoastaan poikkeuksellisesti, ei vaikuta mitenkään siihen riskiin, että muut laitokset eivät voi enää luottaa siihen, että tiedot, joita ne tulevaisuudessa toimittavat EKP:lle vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä, pysyvät luottamuksellisina.
- 267 Sitä paitsi oikeuskäytännön mukaan unionin toimielin voi tukeutua toimijoiden hypoteettiseen käyttäytymiseen ja vaikutuksiin, joita tällaisella käyttäytymisellä saattaisi olla tuleviin interventioihin (ks. analogisesti tuomio 4.6.2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein v. EKP, T-376/13, EU:T:2015:361, 78 kohta).
- 268 Näin ollen EKP saattoi pätevästi tukeutua riskiin siitä, että markkinatoimijat alkaisivat spekuloida tiedoilla, jotka koskivat Banco Popularin likviditeettitilannetta ennen sen asettamista kriisinratkaisuun, koska niitä voitiin kohtuullisen todennäköisesti pitää tietoina, jotka olivat omiaan aiheuttamaan spekulatioita ja siten vaarantamaan vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettoman toiminnan.
- 269 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on katsottava, ettei kantaja ole onnistunut osoittamaan, että EKP teki ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi aiheuttaa haittaa vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.
- 270 Näin ollen toinen osa, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena olevien tietojen ilmaiseminen ei aiheuta haittaa vakavaraisuusvalvonta- ja kriisinratkaisujärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, on hylättävä.

271 Näin ollen on todettava, että hakemuksen kohteena olevat asiakirjat, joihin tutustumisen EKP epäsi päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella, sisältävät direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja.

3. Kolmas väite, joka perustuu siihen, että hakemuksen kohteena oleviin asiakirjoihin sovelletaan direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa säädettyjä poikkeuksia

272 Kolmannessa väitteessään kantaja väittää, että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdan säännösten mukaan EKP voi antaa hakemuksen kohteena olevat asiakirjat tutustuttavaksi oikeudellisessa menettelyssä tai oikeudenkäyntejä varten. Etenkin edellä mainittujen säännösten teleologisesta tulkinnasta ilmenee, että luottamuksellisuusvaatimuksesta voidaan poiketa, jos hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen saaminen tutustuttavaksi on välttämätöntä tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttämiseksi oikeudellisessa menettelyssä, jolla on yhteys unionin toimielimen tai elimen toimintaan.

273 Kantaja täsmentää, että oikeuskäytännön mukaan tietojen luottamuksellisuuden arviointi edellyttää niiden oikeutettujen intressien, jotka ovat kyseisten tietojen ilmaisemista vastaan, ja yleisen intressin vertaamista. Käsiteltävän asian erityispiirteet eli se, että Banco Popularin entiset osakkeenomistajien haluavat selvittää, missä olosuhteissa Banco Popularin asettaminen kriisinratkaisuun tapahtui, oikeuttavat ilmaisemaan hakemuksen kohteena olevat tiedot. Tältä osin on kantajan mukaan olennaisen tärkeää ottaa huomioon, että se nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa kriisinratkaisumääräykseen kohdistuvan kumoamiskanteen (joka rekisteröitiin numerolla T-628/17) ja sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvan vahingonkorvauskanteen (joka rekisteröitiin numerolla T-714/17). Käsiteltävässä tapauksessa hakemuksen kohteena olevia tietoja on ainoastaan tarkoitus käyttää todisteina näiden kahden kanteen yhteydessä.

274 Kantaja korostaa, että sillä on tarve saada tietoja erityisesti likviditeetti-ongelmista, jotka johtivat Banco Popularin asettamiseen kriisinratkaisuun, mutta että FOLTF-arvioinnista ja kriisinratkaisumääräyksestä on kummastakin poistettu nämä tiedot. Jos kantaja saisi tutustuttavakseen nämä tiedot, se voisi esittää todisteita tukeakseen väitettään, jonka mukaan Banco Popularin likviditeettitilanne ei ollut riittävän vakava sen asettamiselle kriisinratkaisuun ja jonka mukaan kaikki Banco Popularin likviditeetti-ongelmat liittyivät kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan lausuntoihin.

275 EKP komission ja Banco Santanderin tukemana kiistää kantajan väitteet.

276 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että unionin tuomioistuin totesi 13.9.2018 antamansa tuomion Buccioni (C-594/16, EU:C:2018:717; jäljempänä tuomio Buccioni) 30 kohdassa, että ne erityistapaukset, joissa toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevien luottamuksellisten tietojen ilmaisemista koskevan kiellon yleinen periaate, josta säädetään direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdassa, ei poikkeuksellisesti ole esteenä kyseisten tietojen toimittamiselle tai käyttämiselle, on lueteltu tyhjentävästi kyseisissä direktiivissä. Lisäksi unionin tuomioistuin täsmensi saman tuomion 37 kohdassa, että direktiivissä 2013/36 säädettyjä poikkeuksia luottamuksellisten tietojen ilmaisemista koskevaan yleiseen kieltoon on tulkittava suppeasti.

- 277 Näitä päätelmiä voidaan soveltaa analogisesti direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa asetettuun tietojen ilmaisemisen kieltoon.
- 278 Kantajan väitteet on arvioitava näiden periaatteiden valossa.
- 279 Yhtäältä direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannesta alakohdasta on todettava, että siinä säädetään, että jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuimien on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia osapuolia.
- 280 Käsiteltävässä asiassa, kuten EKP perustellusti toteaa, Banco Popolaria ei haettu konkurssiin eikä sitä myöskään ole määrätty lopettamaan toimintaansa. Kriisinratkaisumääräyksestä päinvastoin ilmenee, että kyseinen määräys koski erityisesti Banco Popolarin liiketoiminnan myyntiä Banco Santanderille. Tämä myynti mahdollisti sen, että Banco Popolar saattoi jatkaa toimintaansa normaaleilla markkinaehdoilla osana Santander-konsernia.
- 281 Lisäksi asetuksesta N:o 806/2014 ilmenee, että kyseisessä asetuksessa säädetään kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta toimintansa jatkamiseen kykenemättömään yhteisöön nimenomaan siksi, että sitä ei tarvitsisi likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- 282 Kun kriisinratkaisuneuvosto ennen kriisinratkaisutoimenpiteen määräämistä arvioi, täytyykö asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan kriisinratkaisutoimen on oltava yleisen edun kannalta välttämätön, sen on erityisesti harkittava, olisiko maksukyvyttömän yhteisön asettaminen kriisinratkaisuun parempi vaihtoehto kuin sen likvidointi. Tältä osin asetuksen N:o 806/2014 johdanto-osan 58 perustelukappaleessa todetaan, että toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön likvidatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saattaisi vaarantaa rahoitusvakauden, keskeyttää olennaisten palvelujen tarjonnan ja heikentää tallettajien suojaa ja että tällöin kriisinratkaisuvälineiden käyttö olisi yleisen edun mukaista.
- 283 Kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen riippumattoman asiantuntijan on tehtävä asetuksen N:o 806/2014 15 artiklan 1 kohdan g alakohdan, 20 artiklan 16 kohdan ja 76 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti arviointi, jossa osakkeenomistajien ja velkojien tosiasiallisesti saamaa kohtelua verrataan kohteluun, jonka he olisivat saaneet, jos laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen määräämistä koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana. Jos todetaan, että osakkeenomistajat ja velkojat ovat saaneet suorituksina saamisistaan vähemmän kuin he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, heillä olisi lähtökohtaisesti oltava oikeus korvaukseen.
- 284 Nämä seikat huomioon ottaen on todettava, että konkurssin luonne ja tavoitteet ovat olennaisesti erilaiset kuin kriisinratkaisun ja että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan analoginen soveltaminen kriisinratkaisuun asetettuun laitokseen on siten poissuljettua.
- 285 Tällainen kyseisen säännöksen analoginen soveltaminen olisi myös vastoin edellä 276 kohdassa mainittuja periaatteita, joiden mukaan direktiivissä 2013/36 luottamuksellisten tietojen ilmaisemista koskevaan yleiseen kieltoon säädetty poikkeukset luetellaan tyhjentävästi ja niitä on tulkittava suppeasti.

- 286 Tästä seuraa, että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä poikkeusta ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa.
- 287 Toisaalta direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa salassapitoperiaatteeseen säädetystä poikkeuksesta on todettava, että kyseisessä säännöksessä säädetään, että se ei vaikuta tietojen paljastamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen.
- 288 Kuten EKP perustellusti toteaa, kantaja ei kuitenkaan ole vedonnut yhteenkään kansallisen oikeuden säännökseen, jossa edellytettäisiin tietojen ilmaisemista hakemuksen kohteena olevista asiakirjoista.
- 289 Lisäksi direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa säädetään luottamuksellisten tietojen poikkeuksellisesta ilmaisemisesta kansallisten menettelyjen yhteydessä. Kantaja ei kuitenkaan kiistä, että se perusteli asiakirjoihin tutustumista koskevia hakemuksiaan aikomuksella nostaa kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 290 Näin ollen käsiteltävässä asiassa ei sovelleta direktiivin 2014/59 84 artiklan 6 kohdassa säädettyä poikkeusta.
- 291 Näitä päätelmiä ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteillä.
- 292 Ensinnäkin on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan luottamuksellisuussääntöä ei sovelleta, jos tutustumisoikeuden hakija esittää sellaisia täsmällisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, joiden nojalla on uskottavaa, että kyseiset tiedot ovat merkityksellisiä vireillä olevaa tai vireille pantavaa siviili- tai kauppaoikeudellisesta menettelyä varten. Kantaja viittaa tämän väitteensä tueksi tuomioon Buccioni. On kuitenkin korostettava, että toisin kuin käsiteltävä asia, tuomion Buccioni taustalla oleva asia koski luottolaitosta, joka oli määrätty lopettaman toimintansa (tuomio Buccioni, 17 kohta). Kuten edellä 281–285 kohdassa todettiin, direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa ei voida soveltaa laajasti loukkaamatta periaatetta, jonka mukaan poikkeuksia luottamuksellisuuden periaatteesta on tulkittava suppeasti, kuten unionin tuomioistuin muistutti tuomion Buccioni 37 kohdassa.
- 293 Joka tapauksessa on niin, ettei tuomiossa Buccioni suositeltua lähestymistapaa voida soveltaa käsiteltävään asiaan. Kyseisen tuomion 38 ja 40 kohdassa nimittäin todetaan, että sen, joka on hakenut oikeutta tutustua luottamuksellisiin tietoihin, on esitettävä sellaisia täsmällisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, joiden nojalla on uskottavaa, että kyseiset tiedot ovat merkityksellisiä sellaista vireillä olevaa tai vireille pantavaa siviili- tai kauppaoikeudellisesta menettelyä varten, jonka kohde hakijan on yksilöitävä konkreettisesti. Tällainen lähestymistapa johtaisi kuitenkin päätöksen 2004/258 6 artiklan, jossa säädetään, että tutustumisoikeuden hakijan ei tarvitse perustella hakemusta, soveltamiseen contra legem. Se, ettei hakijalla ole velvollisuutta osoittaa minkäänlaisen edun olemassaoloa, jotta hän voisi saada oikeuden tutustua asiakirjoihin, on yksi asiakirjoihin tutustumista koskevan järjestelmän peruslähtökohdista, ja vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisessä järjestelmässä päinvastoin kielletään tutustumisoikeuden hakijoiden erilainen kohtelu sen mukaan, mitkä heidän intressinsä tai erityiset tarpeensa ovat (ks. vastaavasti tuomio 26.4.2005, Sison v. neuvosto, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, 50–56 kohta ja tuomio 6.7.2006, Franchet ja Byk v. komissio, T-391/03 ja T-70/04, EU:T:2006:190, 82 kohta).

- 294 Sitä paitsi, kuten EKP perustellusti toteaa, silloin, kun asiakirjaan sisältyvät tiedot ilmaistaan asiakirjoihin tutustumista koskevassa järjestelmässä tehdyn hakemuksen perusteella, niistä tulee julkisia erga omnes. Tuomioissa Buccioni unionin tuomioistuin totesi, että kyseisen tuomion 38 kohdassa mainittujen edellytysten täyttyessä toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmaista luottamuksellisia tietoja, jos ne on tarkoitettu sellaista vireillä olevaa tai vireille pantavaa siviilitai kauppaoikeudellisesta menettelyä varten, ”jonka ulkopuolella kyseessä olevia tietoja ei saa käyttää”. Päätöksessä 2004/258 ja etenkin sen 9 artiklassa, joka koskee asiakirjaan tutustumista hakemuksen perusteella, ei kuitenkaan säädetä mahdollisuudesta antaa asiakirja tutustuttavaksi yleisöön kuuluvalla henkilöllä ja samalla velvoittaa hänet olemaan ilmaisematta asiakirjan sisältämiä tietoja muille henkilöille. Tällainen mahdollisuus olisi vastoin kyseisen päätöksen henkeä ja tarkoitusta, koska jos saman päätöksen 4 artiklassa säädettyjä poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin sovelletaan, kyseistä asiakirjaa ei yksinkertaisesti anneta tutustuttavaksi (ks. analogisesti määräys 7.3.2013, Henkel ja Henkel France v. komissio, T-64/12, ei julkaistu, EU:T:2013:116, 47 kohta).
- 295 Toiseksi siitä kantajan toissijaisesti esittämästä väitteestä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on annettava sille oikeus tutustua asiakirjoihin salassapitositoumusta vastaan, on todettava, että paitsi että tämä väite on ristiriidassa edellä 293 kohdassa mainittujen, asiakirjoihin tutustumista koskevien järjestelmien luonteeseen liittyvien seikkojen kanssa, siinä jätetään huomiotta se, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan mukaan asian selvittämistoimen johdosta toimitettua asiakirjaa, johon toimitus ei ole antanut tilaisuutta tutustua, ei toimiteta muille asianosaisille. Tämän säännön tarkoituksena on estää se, että unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä oleva oikeusriita menettää tarkoituksensa siitä syystä, että kyseinen asiakirja on luovutettu tutustumisoikeuden hakijalle (ks. vastaavasti tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 39 kohta). Lisäksi asiakirjojen luovuttaminen salassapitositoumusta vastaan, kuten kantaja ehdottaa, on yksi työjärjestyksessä annetuista keinoista, jotka mahdollistavat unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevan menettelyn asianosaisten hallussa olevien tietojen esittämisen ja käyttämisen kyseisessä menettelyssä.
- 296 Kolmanneksi kantaja ei voi väittää, että se, että tiettyjä luottamuksellisuuden periaatteeseen säädettyjä poikkeuksia sovelletaan kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevien menettelyjen vuoksi, ei ole esteenä näiden samojen poikkeusten soveltamiselle käsiteltävän asian yhteydessä unionin yleisessä tuomioistuimessa, koska muuten jouduttaisiin kantajan mukaan absurdiin tilanteeseen, jossa kansalliset tuomioistuimet saisivat oikeuden tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin, kun taas unionin yleinen tuomioistuin ei sitä saisi. Yhtäältä on nimittäin todettava edellä 295 kohdassa mainituista syistä, että unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei ole asiakirjoihin tutustumista koskevassa menettelyssä määrätä luovuttamaan kantajalle asiakirjoja, joihin siltä on eväty oikeus tutustua. Toisaalta on todettava, että vaikka unionin tuomioistuimen todistelujärjestelmä on erilainen kuin kansallisten tuomioistuinten todistelujärjestelmät, se on silti yhtä aukoton kuin ne. Työjärjestyksen 89 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa nimittäin määrätään, että unionin yleinen tuomioistuin voi asioiden käsittelyn yhteydessä kehottaa asianosaista tai määrätä asianosaisten toimittamaan tietyn asiakirjan. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin voi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan perusteella vaatia toimielimiä, elimiä tai laitoksia, jotka eivät ole oikeudenkäynnissä asianosaisia, antamaan kaikki tiedot, joita se pitää oikeudenkäynnin kannalta tarpeellisina. Toisin kuin kantaja väittää, niin unionin yleisellä tuomioistuimella kuin kansallisillakin tuomioistuimilla on käytettävissään kaikki tarvittavat keinot saada tutustuttavakseen vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä toimitettuja asiakirjoja ja suorittaa asianmukaisesti tällä alalla käsiteltävien saatettujen asioiden selvittämistoimet.

- 297 Neljänneksi kolmannen väitteen arvioinnin yhteydessä esitettyjä päätelmiä ei kumoa myöskään oikeuskäytäntö, johon kantaja viittaa kannekirjelmänsä 38 ja 39 kohdassa tukeakseen väitettään, jonka mukaan käsiteltävän asian erityispiirteet oikeuttavat, kun otetaan huomioon kyseessä olevat eri intressit, ilmaisemaan hakemuksen kohteena olevat tiedot. 9.6.2010 annettu tuomio *Éditions Jacob v. komissio* (T-237/05, EU:T:2010:224, 90 kohta) ja 24.5.2011 annettu tuomio *NLG v. komissio* (T-109/05 ja T-444/05, EU:T:2011:235, 140 kohta) koskevat nimittäin salassapitoperiaatetta, sellaisena kuin komissio on sitä soveltanut kilpailuoikeuden yhteydessä. Kyseisissä kahdessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin täsmensi, että salassapitovelvollisuus ei ole laajuudeltaan sellainen, että sitä voitaisiin käyttää perusteena evättäessä yleisesti ja abstraktisti oikeus tutustua kyseessä olevien yritysten taloudellisia tietoja sisältäviin asiakirjoihin. Näiden tietojen luottamuksellisuuden arviointi edellyttää niiden oikeutettujen intressien, jotka ovat paljastamista vastaan, ja sen yleisen intressin vertaamista, jonka mukaan unionin toimielinten toiminnassa on noudatettava avoimuusperiaatetta mahdollisimman laajalti.
- 298 Tätä oikeuskäytäntöä ei kuitenkaan voida soveltaa käsiteltävään asiaan.
- 299 Yhtäältä EKP:n on nimittäin luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnan ja kriisinratkaisun yhteydessä noudatettava niitä primaarioikeuden ja johdetun oikeuden sääntöjä, joita unionin tuomioistuin on tulkinnut tuomiossa *Baumeister* ja tuomiossa *Buccioni*. Kyseisten tuomioiden mukaan direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdassa säädetään ammattisalaisuuksia koskevasta pääsääntöisestä salassapitovelvollisuudesta (tuomio *Baumeister*, 33 kohta ja tuomio *Buccioni*, 29 kohta). Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on vahvistanut edellytykset, joiden täytyessä tiettyjä tietoja pidetään luottamuksellisina ja siten salassapitovelvollisuuden alaisina. Jos nämä edellytykset täyttyvät, kyseiset tiedot voivat, kuten käsiteltävässä asiassa, kuulua päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan, eikä EKP:n tarvitse tehdä minkäänlaista vertailua voidakseen evätä oikeuden tutustua niihin.
- 300 Toisaalta, kuten EKP perustellusti korostaa, kantajan mainitsema oikeuskäytäntö koski asioita, joissa sovellettiin asetuksen 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa, jossa, toisin kuin päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, säädetään kyseessä olevien intressien vertailusta.
- 301 Edellä esitetty huomioon ottaen kolmas väite on hylättävä.
- 302 Näin ollen on katsottava, että koska hakemuksen kohteena olevat asiakirjat sisältävät luottamuksellisia tietoja (ks. edellä 271 kohta) ja koska luottamuksellisuuden periaatteeseen säädettyjä poikkeuksia ei sovelleta, EKP on laillisesti perustellut riidanalaisia päätöksiä päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdalla. Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.
- 303 Edellä esitetyn perusteella ensinnäkin *Banco Popularin* likviditeettitilannetta ja vakavaraisuussuhdetta koskevista tiedoista on todettava, että toinen riidanalainen päätös on laillisesti perusteltu niillä perusteilla, jotka se sisältää ja jotka koskevat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta.
- 304 Toiseksi asiakirjoista, joihin tutustuminen evättiin kolmannen riidanalaisen päätöksen yhteydessä, on todettava, että myös tämä päätös on laillisesti perusteltu niillä perusteilla, jotka se sisältää ja jotka koskevat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta.

- 305 Kolmanneksi siltä osin kuin on kyse annetuista vakuuksista, toinen riidanalainen päätös on laillisesti perusteltu niillä perusteilla, jotka se sisältää ja jotka koskevat päätöksen 2004/258 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa ja seitsemännessä luetelmakohtassa säädettyjä poikkeuksia (ks. edellä 170 kohta).
- 306 Näistä päätelmistä seuraa, että vaikka oikeus tutustua edellä 303–305 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin ja tietoihin evättiin päätöksen 2004/258 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohtan perusteella, kyseisen säännöksen rikkomista koskevan kolmannen kanneperusteen perusteltavuudesta ei ole enää tarpeen lausua. Kolmas kanneperuste on nimittäin hylättävä joka tapauksessa tehottomana, sillä jotta riidanalaiset päätökset olisivat oikeudellisesti perusteltuja, riittää, että EKP on evännyt hakemuksen kohteena oleviin asiakirjoihin tutustumisen vetoamalla perustellusti johonkin poikkeukseen (ks. vastaavasti tuomio 25.11.2020, Bronckers v. komissio, T-166/19, EU:T:2020:557, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

F Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomiseen

- 307 Neljännen kanneperusteensa tueksi kantaja väittää, että EKP rikkoi perusoikeuskirjan 47 artiklaa siltä osin kuin riidanalaisiin päätöksiin sisältyneet tutustumisoikeuden epäämiset estivät sitä tutustumasta asiakirjoihin, joilla EKP perusteli päätöstään asettaa Banco Popular kriisinratkaisuun. Kantaja katsoo, että on olemassa vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuoja edellyttää sitä, että asianosaisella on oltava mahdollisuus tutustua sen osalta tehdyn päätöksen perusteluihin. Kantaja myös katsoo, että kun otetaan huomioon kontradiktorinen periaate, joka kuuluu perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettuihin puolustautumisoikeuksiin, oikeudenkäynnin kullakin asianosaisella on oltava oikeus tutustua kaikkiin tuomioistuimelle toimitettuihin asiakirjoihin ja huomautuksiin, joilla pyritään vaikuttamaan sen ratkaisuun, sekä keskustella niistä. Nämä seikat huomioon ottaen kantaja katsoo, että hallinnollisella päätöksellä, jolla yksityisiltä viedään heidän omaisuuttaan ja jota perustellaan asiakirjoilla, joihin ne eivät ole voineet tutustua, loukataan niiden perusoikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.
- 308 Kantaja myöntää, että tietyissä menettelyissä oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevasta pääsäännöstä voidaan poiketa, kun tutustumisoikeuden epääminen on suositeltavaa valtion turvallisuuteen liittyvistä pakottavista syistä. Kantaja kuitenkin korostaa, että käsiteltävässä asiassa tilanne ei ole tällainen. Se täsmentää, että hakemuksen kohteena olevat asiakirjat koskevat tiettyä konkreettista seikkaa eli Banco Popularin likviditeetitilannetta.
- 309 Lisäksi kantaja katsoo, että direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklassa sallitaan luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen luottolaitosten kaatumista koskevissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa taikka rikosoikeudellisissa menettelyissä kansallisella tasolla. Tältä osin se täsmentää, että näitä luottamuksellisuuden periaatteeseen säädettyjä poikkeuksia on perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla sovellettava myös unionin tuomioistuimissa vireillä oleviin menettelyihin.
- 310 Lisäksi kantaja väittää, että hakemuksen kohteena olevien asiakirjojen luokittelu luottamuksellisiksi asiakirjoiksi on joka tapauksessa suhteeton toimenpide, joka ei täytä perusoikeuskirjan 52 artiklassa asetettuja edellytyksiä.
- 311 EKP komission ja Banco Santanderin tältä osin tukemana kiistää kantajan väitteet.

- 312 Perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa taataan oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja sen toisessa alakohdassa oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa.
- 313 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan edellyttää, että asianomaisen on voitava saada tieto häntä koskevan päätöksen perusteluista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella asianomaisen pyynnöstä, millä ei puututa toimivaltaisen tuomioistuimen oikeuteen vaatia kyseessä olevaa viranomaista ilmoittamaan ne, jotta hän voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja jotta viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa (ks. tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 3.2.2021, Ramazani Shadary v. neuvosto, T-122/19, ei julkaistu, EU:T:2021:61, 50 kohta).
- 314 Käsiteltävässä asiassa ainoat päätökset, jotka EKP teki kantajan osalta, ovat kolme riidanalaista päätöstä. Kantaja on kuitenkin saanut tiedon näiden päätösten perusteluista ja on voinut riitauttaa ne unionin yleisessä tuomioistuimessa tällä SEUT 263 artiklan nojalla nostamallaan kanteella, mikä osoittaa, että kantajan oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin on olemassa.
- 315 Toisin kuin kantaja väittää kannekirjelmänsä 73 kohdassa, EKP ei suinkaan ”määrännyt Banco Popularin asettamisesta kriisinratkaisuun”, vaan se totesi FOLTF-arviointinsa yhteydessä, että kyseinen luottolaitos on asetuksen N:o 806/2014 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jossa se on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa. FOLTF-arviointia on pidettävä valmistelevana toimena, joka tarkoituksena on mahdollistaa se, että kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä päätöksen Banco Popularin kriisinratkaisusta (ks. vastaavasti määräys 6.5.2019, ABLV Bank v. EKP, T-281/18, EU:T:2019:296, 36 kohta). Näin ollen FOLTF-arvioinnilla ei missään tapauksessa ole yksinään sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, vaan tähän asemaan voivat vaikuttaa ainoastaan kriisinratkaisumääräyksen antaminen ja voimaantulo sekä asetuksen N:o 806/2014 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden täytäntöönpano.
- 316 Siinä tapauksessa, että tämä kanneperuste on ymmärrettävä siten, että kantaja väittää todellisuudessa, että sen oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin on loukattu, koska se ei ole voinut tutustua asiakirjoihin, jotka olivat perustana sen päätöksen antamiselle, jonka nojalla Banco Popularin liiketoiminta myytiin Banco Santanderille, eli Banco Popolaria koskevan kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisestä 7.6.2017 tehdyn päätöksen SRB/EES/2017/08 antamiselle kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa, on muistutettava, että kantaja on nostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen kyseisestä päätöksestä asianumerolla T-628/17.
- 317 Tehokasta oikeussuojaa koskevassa oikeuskäytännössä ei kuitenkaan edellytetä, että EKP antaa päätökseen 2004/258 perustuvasta hakemuksesta oikeuden tutustua tiettyihin asiakirjoihin, joita tutustumisoikeuden hakijat väittävät tarvitsevänsä toisen toimielimen antamasta päätöksestä nostettavan kumoamiskanteen valmisteluun. Tämä toteamus perustuu päätöksellä 2004/258 perustetun asiakirjoihin tutustumista koskevan järjestelmän erityispiirteisiin.
- 318 Ensinnäkin on nimittäin todettava, että päätöksen 2004/258 1 artiklassa säädetään, että kyseisen päätöksen tarkoituksena on määritellä ne edellytykset, joiden mukaisesti EKP:n asiakirjoja voidaan antaa yleisön tutustuttavaksi. Päätöksen 2004/258 tarkoituksena ei siten ole säännellä

kysymyksiä, jotka koskevat näyttöä, joka osapuolten on esitettävä tuomioistuinmenettelyssä (ks. analogisesti tuomio 14.5.2019, Commune de Fessenheim ym. v. komissio, T-751/17, EU:T:2019:330, 123 kohta ja tuomio 30.1.2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb v. komissio, T-168/17, ei julkaistu, EU:T:2020:20, 74 kohta).

- 319 Toiseksi päätöksen 2004/258 2 artiklan 1 kohdan mukaan oikeus tutustua EKP:n asiakirjoihin on ”jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa”. Päätöksen 2004/258 tarkoituksena ei siten ole antaa sääntöjä, joilla pyritään suojaamaan sellaista erityistä intressiä, joka tietyillä henkilöillä voisi olla saada tutustua johonkin näistä asiakirjoista (ks. analogisesti tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43 kohta; tuomio 30.1.2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb v. komissio, T-168/17, ei julkaistu, EU:T:2020:20, 74 kohta ja tuomio 6.2.2020, Compañía de Tranvías de la Coruña v. komissio, T-485/18, EU:T:2020:35, 80 kohta).
- 320 Kolmanneksi on muistutettava, että jos asiakirjan sisältämä tiedot ilmaistaan päätökseen 2004/258 perustuvan asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen perusteella, siitä tulee julkinen erga omnes, jolloin se voidaan luovuttaa myös muille hakijoille ja jolloin kuka tahansa voi saada oikeuden tutustua siihen. Tällainen erga omnes -vaikutus ylittäisi kuitenkin ilmeisen selvästi väliintulijan oikeutetun intressin, sillä tämä pyrkii ainoastaan vetoamaan tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaan oikeuteensa unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa (ks. vastaavasti määräys 1.9.2015, Pari Pharma v. EMA, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 71 kohta).
- 321 Sen selvittäminen, tarvitseeko henkilö asiakirjaa kumoamiskanteen valmistelemiseksi, kuuluu kyseisen kanteen tutkimisen alaan (ks. analogisesti tuomio 26.4.2005, Sison v. neuvosto, T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, EU:T:2005:143, 55 kohta ja tuomio 26.5.2016, International Management Group v. komissio, T-110/15, EU:T:2016:322, 57 kohta). Kantaja voisi siten tehokkaasti esittää perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomiseen perustuvan kanneperusteen ainoastaan Banco Popolaria koskevasta kriisintarkaisumääräyksestä annetusta päätöksestä nostamansa kanteen eli asian T-628/17 yhteydessä. Kuten EKP ja komissio perustellusti toteavat, unionin yleinen tuomioistuin voi käsiteltävän asian yhteydessä turvautua tehokkaasti työjärjestyksessään määrättyyn erityiseen asiakirjojen esittämistä ja käyttämistä koskevaan järjestelmään, joka on aukoton (ks. tästä edellä 296 kohta).
- 322 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei EKP ole rikkonut perusoikeuskirjan 47 artiklaa. Neljäs kanneperuste on siten hylättävä.
- 323 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen toinen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä evätään oikeus tutustua EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulokseen, joka mainitaan EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjassa, ja kanne on hylättävä muilta osin.

V Oikeudenkäyntikulut

- 324 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos hävinneitä asianosaisia on useita, unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee, miten kulut on jaettava näiden asianosaisten kesken. Koska EKP ja kantaja ovat kumpikin hävinneet asian osittain, on

määrättävä, että EKP vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan ja että kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa EKP:n oikeudenkäyntikuluista.

- 325 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 326 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdassa määrätään, että unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Käsiteltävässä asiassa on näin ollen määrättävä, että Banco Santander, joka on tukenut EKP:n vaatimuksia väliintulijana, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Euroopan keskuspankin (EKP) 7.11.2017 tekemä päätös LS/MD/17/406 kumotaan siltä osin kuin siinä evätään oikeus tutustua EKP:n neuvostossa pidetyn äänestyksen tulokseen, joka mainitaan EKP:n neuvoston 447. kokouksen pöytäkirjassa.**
- 2) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 3) **Aeris Invest Sàrl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa EKP:n oikeudenkäyntikuluista.**
- 4) **EKP vastaa yhdestä kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 5) **Euroopan komissio ja Banco Santander SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 2021.

Allekirjoitukset